

עשרה נמיות נתנו כ"ה וועלן ונטוי כי למשׁו שטיחן כינוי
לנסות لكنיה עדרס נמיות וכקדושים קרטולה למכתש וגפסו
כטבורה נסונות נסיוון קרלהזון ט' ע"ט לנסיון לטצורי ולי מהר כדנרייס
כהלga וכחלciיס נמה מה חנרכס וגנו' כי מנסכ מה חנרכס כל פעס ופעס
ליידע מה לטו חס יטל לעמוד ולצמוד מה
וד המתבול וחטאיהם בעדות כל מטוויכ טל קורה טגממר עקב חזר
שמע חנרכס בקולי ויסתמוד מטמראתי מגוטי
חיקוטי ותוורקי (פרקוי רכי חלייעור מסכיז
שעים. ח'ר דוד הסבול אין
תרב "יימת אט בל הייטו

אומר לפניך חליימור. תלמידיו צנו יודעים
חוקס נאכמו. כל הנכסים הוכיחו מז'י
ומרו לו תלמידיו לר'ה יקי רטן שטודיהם
ט' מה פתח רני חלגור כו' ע"ז (חניל"מ
ווטה פכ"כ):

עשה כסופת נסויו לטמיון מוקם כט' . פטש מהות כויהן מוכר ומקום למוקם מוגני וכן חד ולחדר לי עזיז דורות כללו כן כסירין יונא מן יונאי וגוריים רלה נשען ומזה שמע טברי דורו גל משה לנו כי ממש רק בתורה בלבד חנוך דורות כללו יס עמקת תורה ונכויות כתוביות והמראות לנו טבריאי מותן דורות כתוביות ומכיו טבריא במתן עד טכנה נכו מיש טבריא במתן רחנן עד טכנה נכו טבריא במתן תורה ונכויות כתוביות ומכיו פלטול של כתורה וטפילה נכו לנו פיו כטירח כהו יונאי מוריים ואמ' יונאי טבריא במתן תורה ונכויות כתוביות ומכיו פלטול של כתורה וטפילה נכו וקרחת כהוני ורוצחים ליתמר בה מר נכו וכרתי לך מסך גמוריך מהבת כתולויך נכו וכתך מהרי כמלצר נחלץ לנו ורומה קדש סרחל לך רוחנית חטוחת הצל בסכו יונאי מורי מילךן כמדבר לנו כמה קבב

הזה נקבים נטול משה מטה ובה על חיים געשה זעם נקבים נקבת טנאש נקנאות. בפסח ראי שרי אל משה קומו עברו אל לא נverb עבד עד שנעשה הים בקעה לפניו הכה משה את הים ונאמר ים ועבים ונאמר יבהתה בבקעה הרד אמר להם משה קומו עברו לא נverb עבד עד שנעשה לפניו נוראים נוראים שנאמר בקע ים סוף לנוראים אמר להם משה קומו עברו אמרו לא נverb עבד עד שיעשה לפניו פירודים פירודים טיט שנאמר ידרכת בית סוסך חומר פים רבים, אמר להם משה קומו עברו אמרו לא נverb עבד עד שיעשה לפניו פירודים פירודים המטה הכה על הים שנאמר יאתה פדרת בעך ים אמר להם משה קומו עברו אמרו לא נverb עבד עד שיעשה לפניו סלעים נטול משה את המטה והכה על הים שנאמר יברת ראה חנינים על הרים הוא אומר ראשינו אין משתרין אלא על הסלעים, טלעים נטול המטה והכה על הים שנאמר יברת ראה חנינים אין משתרין אלא על הסלעים, אמר להם משה קומו עברו אמרו לא נverb עבד עד שיעשה לפניו יברת ראה חנינים אין משתרין אלא על הסלעים, יובני ישראל הלו ביבשה בתוך הים אמר להם משה קומו עברו אמרו לא נverb עבד עד שיעשה לפניו חומות נטול משה את המטה והכה על הים שנאמר יברת ראה חנינים אין משתרין אלא על הים שנאמר יחפץ ים ליבשה ואומר אמר להם משה קומו עברו אמרו לא נverb עבד עד שיעשה לפניו יברת ראה חנינים אין משתרין אלא על הים שנאמר יברת ראה חנינים אין משתרין אלא על הים שנאמר יחפץ ים ליבשה ואומר יובני ישראל הלו ביבשה בתוך הים טימה טימינה ומושפאלם אמר להם משה קומו עברו אמרו לא נverb עבד עד שיעשה לפניו נאות נטול משה את המטה והכה על הים שנאמר ינצבו כטו נד נחלים וסנין שבין הגודים יודה אש ליחבתן שנאמר צקחח אש הפטים פים משה אש להודיע שחק לזריך והיו רגוזות סושכין שמן ורבש לתק פהן של תינוקות והן יונקין מהם שנאמר קחניך דבש מסלע, התבעה אש להודיע שחק לזריך והיו רגוזות סושכין שמן ורבש לתק פהן של תינוקות והן יונקין מהם שנאמר טהוקים שנאכר ויא היה יוצא להם מים חים טן הים ושותן בתוך רגורים לפיה שמיimi הים מלוחים ואין נזלים אלא טהוקים שנאכר יבאו מים חיים ונזלים פן לבנת וענני כבוד לסעה שלא ישנות בהן השפט ועברו ישראל בן כדין שלא יצטערו, רבוי אליעזר אומר תהום בפה עליהם מלטעה ועברו בו ישראל כדין שלא יצטערו, רבוי אליעזר ורבוי שמעון אומרים טעם העליונות והתהוניות היין פנערין את המצרים שנאמר יונער ה' את מצרים בהור הים: עשר טבות הביא כי ועשרה על הים. (פס פ"ג) מצרים דרעים פנערין את הקב"ה הרעים עליהם בקהל על הים שנאמר יוציאם אל בקלו נפלאות, מצרים באו על הים בקש ובחזים והקב"ה עליהם בקהלם אף הקב"ה הרעים עליהם בקהל עשרה קשח ואוכר יישלח חזיו ייפיצם, מצרים באו על הים בחרבות אף הקב"ה בא גנלה עליהם בקש ובחזים שנאמר יעדיה תעור קשח ואוכר יישלח חזיו ייפיצם, מצרים באו על הים בחרבות אף הקב"ה בעדרתי, עלייהם בחרבות ורמימות שנאמר נתנו ברכך, מצרים נתנו ברכך חציו וצינה וצינה וקומה בעדרתי, טבח החודה למן היה לה ברך מדרטה, מצרים נתנו בתמן וצינה והקב"ה עשה במו כן שנאמר יחווק מגן וצינה וקומה בעדרתי, מצרים באו בחתנית וכך הקב"ה שנאמר ולנטה ברך חניתך, מצרים באו באבנית בקהלים והקב"ה נתנה עליהם באני אלגבייש שנא' ימנונה גנוז עברו ברך ונחל אש: עשרה נסיגות נטו אבותינו את הפטום ברך הווא. (צילין ט) תניא א"ד יודה עשר נסיגות נסיגות את הפטום בטרבר ואלו הן שנים ביט ומענים בטים שנים ביט ומענים בשלו אחר בענל ואחד בטרבר פאן שנים ביט נסיגות כירידה ואחד בעליה בירידה דכתיב ייאמרו אל משה הסבלי אין קברים תורה בעליה כדרב האנא דבר רב הינא ישראל אחר כירידה ואחד בעליה בירידה רbeta בר רב מרוי מא רכהיב יימרו על ים ביט טוף מלבד שעשו ישראל טפירים באורה שעה שבאותו רוד טקפני אמנה וזה כדידיש רbeta בר רב מרוי מא רכהיב יימרו על ים פלוט אוחים ליבשה; אמר לפניו רבש"ע כלום ואומרם בשם שאנו עליים מצד זה כך מצרים עליים טזר אחר, אל הקב"ה לשער של ים פלוט אוחים ליבשה; אמר לפניו רבש"ע כלום יט עבר שנותן לו רבו טנה וחזר וטלה חיטט אל הקב"ה אני נוחן לך אחד ומחזה שביהם אמר לטנו רבש"ע כלום יש עבר שותבע את רבו אל רקב"ה נתל קישון ידא ערבות נפלטו ליבשה רכתיב יירא ישראל את טרים מות על שפת הים, ב' בטים בטרה וברפודים בטרה רכתיב ייבוא מרהה ולא יכול לשחות טים מטה וכתיב חולן העם על משה, ברפודים רכתיב יויחנו ברפודים ואין

תודה אוד ב מילוט ; ג בס ו : ד יטשנ ג : ה סכליים קיט ; ו קכלת ט : ז נמדני יד : ח מנקוק ג : ט טכליים טפ : י יטטס סג : כ תכליס קל ; ל פנקוק ג : ט סכליים קו : ג בס עד : ט בס צו : ע בטומך יד : ט בס טו : צ יטיעס סד : ק דניאס לכ : ר צפיך ר : ש בטומסיד : ח ליזג נו ; א אנקוק ג : ב פללייט יט : ג פיג בכ : ד יתקולן כל : ה פכלית נס ; ו פנקוק ג : ט פקלט קו : י נזקן יט : ב בס קו : ל בס ;

הה סח פליו יולד מוש לדרכו וילוי נעריך
כל ונע' ולמהלך זמן מלוכת החקלאות יומך: ונמדדנו
: מחרני' ונע' חייל כרי נפקן גדוֹל. נפי^ט
סדן מלוכת ומכל יומל מסחר סומחות :
ולע' כט גטמיס הצע צל מני כממלכת. ולע' ט
טהמונם במקומות מגולך טיה : ולע' גלחס איזום
להט פמוד השען. טלה יסלה מתמל ושולב :
ולע' מלון פסול כמושר וגפני הלחס וכלהס
פסמים. אלהס כי' נמלת נכח פסול קודס
מנון לה' טיש היפער לאקראיין הלחס מהקס :
בחשמל נ█אל נלילה ולע' סי' מלניש נ█אל.
ומשי כלחס נעלט ממברן יוס פוג ולחין חכיאן
דוחס ז"ט. וכן להט האגיס נעלט ממברן
שנתה : לטוטיס. לה'ן נף כל פני כמיס. מלוב
הקלר כי' דהקסים היט נלהיו מד תריז
רגלייס נשלט מ' היהן וטהמידס נלהיר :
ומטהיר לוטיס. נטעט . כתטחיס נטה
לכס בס וטטחיס נליות כל מהד דטוק
מהגרו ד' יהוות. כדי טלה יטמע מה הנרו
כטהו מטהש וטזיל שוטסי : נר לי' הקקס
טהלון נירוטלייס נכסיק. לפי' טהיס סמקס
הוּמן לכס פלנסון. ולע' סוליך מהד מסט
נלהט מס וلومד פלנטמי דטוק וחוּי יכול
נדול ניזטליס ויט טפליס טכסוב נכח טהלוּן.
ומל כטהויכ נרגל גמל. טלה טיה מהד מסט
מייגל כתטהו ט' נירוטלייס מהמא דזוק סמקס.
כטה נר לי' גמסט נטה לי' וטהננה :

מהתני אין כפנוסם. כשלכ טנת נכללית
קדוט פטלהה בכלייה: שי המלך.
נכעת קלה ועדתו: שי האגאל. נלהה כל
מחיים פסיטט כלכם טה ישרול גמדנער נכל
המפשיט. וויל' ספומחה טיח ווילריך טיליה
טעלמל עלי נחל טט לה: שי סהטן. אין
ספומחות גיגור מליח גמדנער טט נלמס:
ויאקסט. נלמס גרייט טלה ייטה שוד מטל:
ויאמן. טילד ליכלט הרכניש טהס גמדנער:
וכמפה. טנשטו טו פלהות וטל טפליען
סיה: וואטמיז. כמיין טולמת נגייטו כטולר.
שכיו מלחיים חוטו טל כהנישים האצומוס נדיין
אין גנקשה מלילין. וט טהטו חייני סהטוד
וכמוון דאסיב נאו נמלוחהס: וסכחן. זורת
הלהומיז טזיז מוקץ בלאוות: ויאטומ.
שכיו מגלחים מכל אהלרצעה לודיס: ויאטומ.
טל טאנפליון סיין. לאךן בפס ולחנן פטה.
ומאיין פלאס. כלאן מהט טהרכה ולחנה
ושוניכ זיין וכלהלקה לנטיס וטלליים סיין ווחטניש
מנגען מהה: חי פזיזין. היל טודיס
טלחה נכלט טקצ'ה מהס ווועט לייש מהטסק
בכלייהן וכטנכלו רוחושיכן לה טספיק נדרום
געפיין טז טקדט טויס. וטאלז רותס כלע
גרא: וויל טל הנטיס לחיבט. ננד מלין
אין בטמאות טיטס גליה נטיך נקביו. בטמעת
כטזידס: חי לנעם נונט מטוויס. מאונס
מלךוייס נונטה טונט ליאט גטעיט הילן נונטה
להגאט ולטונגס מי נטחש טל כטיך פהיליה
געטען ביזי טמיס וונדרלט אין בטמאות. חה
גידלה נגמיה כפלק מקוס זאגנו ווילז טפנאל
טבנגט לאוּטונא געטס נדפעט טהתייכו כהמתק
בלחט. ווילזא נטזן סדרטס ווועסיט בלבק מיל;

נָא. קַרְיוֹ גּוֹלֶס: וְחוֹמֵר מִלְּגָתָן כְּלָשׁוֹן.

המרא כוד כ' לירמא וגריתו
כו ה' נלה פודה אל עבדיו
גין כ' נכל יוס וככל טעם
מלטח ומברך ומרוחם ומשגנָה

אין מיט לשחות העם ובתיב וירב העם עם טשה,
שננים במן שנאטר אל תצא וייצאו אל תותירו וייתירו,
שננים בשלו'ו בשלו'ו ראשון ובשלו'ו שני בשלו'ו ראשון
בשבחונו על סדר הבשר בשלו'ו שני דכתיב יוזאפסוף
אשר בקדבו תחאו תהאה עגל כראיתא ובתרבר פארן
כראיתא: מחרני ה' עשרה נסائم נעשו לאבותינו
בבית המקדש לא הפליה אשה טריה בשער הקדש ולא
הטריה בשער הקדש מעולם ולא נראית זבוב בבית
המטבחים ולא אידע קרי לכון נдол ביום הגפורים ולא
גבו הנשים אש של עצי המעדנה ולא נזאה הרוח
את עמוד העשן ולא נמצא פטל בעומר ובשתי האלים
בלחם התנים עופרים צפופים. ומשתחוות רוחים ולא
הייך נחש ועקרב בירושלים טulos ולא אט' אדם
יחברו צר ל' המקומות שאלין בירושלים: גרש' (זמל
(ל) פחה בפסח וסימן בירושלים איך תרתי אחרינו
במקרא דתני מעולם לא כבו נשמים אש הטעורה
עשן מערכת אפיולו כל הרוחות שבعلט באות ונשבות
בו אין סויין אותו סמקומו ותו ליכא וזה תנוי כו':
תרני' נ עשרה דבריות נבראו בערב שבת בין
השתשות ואלו הן פי הארץ ומי

אבל ופי הארץ והקשת והמן והטטה והשמיר והכתב
המכחוב והלהות ויש אומרים אף הטעיקן וקבורתו של
ואהשה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים אף צבת
עשדה דבריהם נבראו ערבי שבת בין השימוש כו' (ע"ז
שבעה בחכם חכם אית טרבר בפני מי שהוא נרול
דבריו חבדו אותו נבהל להשיב שואל בעניין וSSH
ווען אמרין ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה
ג' כל') חכם אינו טרבר לפניו מי שנחל פגע בחכמת
הזהן רוי אומר טעה שמע טפי הנבורה ואידן
ר שארבר בטוקום שאחוי נרול פגמי עוכד שם לפיכך
אהן אה' כל הדברים אשר דבר ה' אל משה:
(אהן שנאמר ודבר אידן וע' ה' הום הקיריבו את
ישים משה את דבריו ולא אמר לו קזר דטראין מאח'כ
אנחט, מ'א משכו אהן מתק העבוד לוחז ואמר לו
אכל מבנו חטא חכור לא כל שכן שתהא אמורה
ויתיב בעיני ובעני הנבורה ביזא בו באברהם אבינו
וקב"ה? אם אמצע בסודם חמשים צדיקים ונשאתי
שאמר וזה העולם שאילו היו טzion בסודם שלשה או
אין הקב"ה את אברהם עד שיטים דבריך זאח'כ השיבו
ידיהם כביבול אמר לו דרי אני נפער שנאמר ואברהם
שפטעו נא דברי. רבינו שמעון בן יהאי אומר מה תיל
יברי המקומות אמר להם המקומות המתינו לך עד שאחרוז
יו: ואינו נבהל להשיב". (מל"ג פל"ו) זה אלהוא בן
סלאם שהי ישבען ושוחין לפניו איזוב עמר הי שעמדין
שוחין עד שנintel מהם רשות שנאמר יזאתרי בן פתח
ענו בערבוביא שנאמר יונע איזוב ויאמר יונע אליפז
ויען צופר הנעפרי ויאמר יונע אליהוא בן ברcale
א להודיעו לכל בא עולם שאין חכם טרבר לפניו כי
ינס לחק דברי חביבו ואתו נבהל להשיב:
ב' אערבען שואל שלא בעניין זה ראובן שנאמר יהאמ'ר
ת: (אוסטעל סלאדין ס'') חניא חכם שנכנם אין שואליין
הם עפוקים בהלכה לא יהא שפץ לחק דבריהם עד
שדי

מלוחkan. ק' ה'ס טלית נגמר כדען ל' נמות ולו נטמאן. מי ה'ס כי ה'ר ה'לעכ' ק'ו'ה כה'תואן. וכי מ'ו'ה ה'ט' ה'ט' כט' ממל'יס קפנדון ה'ט' כה'ל'יס: ומלה'יך' נגונ'.

כך"כ דכר נטולתו טלה נלה לישרמל נן
לכזיעס ונלהמר כי לא יפסח כי הילכים דכר
אגנויים כעטודה ומפיזה אני עלי טמיים ו
טהני זוכר מה כל הטעמים מה נופל על פני
ותקדים לאתנו של מי טהרה וכי כטולס
כרוך כו וכרוך אתנו של ממש הכה"כ
טהרתו יוכב ומחיקת מזונות לכל כמי עולס
וכל מעסס ידיו מהדרס ומד ככמה ועד
רמש ומד מוף כסמיים וכל כנטנות טהר
כרוך מה דוד סיה מצאחו מה יונקי מרגiros
כוי חפייל נטמאה הלהמת טקייה נידם עט
לפני הכה"כ הכרעה יוקר מן כמה מגוון
טהרתו ומכו כתמוא כלהמת טקייה נידם
טהרתו כלט נלהגורה מהמת וכרכון כריהת
טיענתו גמיהלות חסדיים זה עט זה ויטמרו
כריות כמלח טהרה כריהת הרכבת יונח
וישקה וטהרה ויומו לטון של ימקב טניינט
וזלה ילהרו לטון של מרגiros מפני דרכיו
עמ"ז טנהמר ומי כנתקר כישרמל גוויה חד
כלדרן טזר גלט הילכים זה משטה ויהאנ
לפדווק לו לטס ולטאוט לו טס ולטזות לכט
כנדולס וטרחות למדגן מפני פטער השר
סדיות לך ממרגiros גוויה ויהלכו חל תהמלה
בן חלה קך חהמר מסני מהך וישראל השר
פרוח נך ממרגiros כרך נויס ויהלכוו (קנד"ט

רכס פכ'ג:

ושלא

בצכת עשייה: נרט"י (פסחים י"ד) חניא כהן): מ"נ"י ז שבעה דברים בנוולם כטנו בחכמה ובמנין ואותו נכנס לחק בהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל ארץ על האמת וחלוותך בנוולם: גרס"י (מל' ובטניך וזה טשה שנאמר י'דבר אהרן לעיני העם וכי כי ראי לדבר טשה או שבע טפי טשה אלא כך אמר טשה אפס' אמר לו לאחנן דברי שנאמר י'דבר ולאינו נכנס לחק דברי תביוו. (פס) זה חטאתם ועלותם גו') ששתק עד ש אמר אל טשה י'הן ויזום הקריבת ואוניות טשה אחוי ומזה מעשר הקל אסור לאון לאון פיד הודה לו שנאמר ז'ישמע פשע בשעה היה מהפלו על אנשי כדורם אמר לכל המקיים בעבורים גלויה ירווע לפניו מי חטאשה צרייקים לא גרים בה עז אלא המתר ענאמיר י'וילך ה' כאשר כליה לדבר אל אמר שב לטקומו: (ספל' דכעטף סק"ג) ז'יאמר עטעו נא דברי אלא שבקשׁו ליבנים לחק ק"ז שלא יהא ארם נכנס לחק דברי חבוי ברכ' אל חבוי שאמר ז'אמרתי יס'ים דברו ישב היו יושביןأكل הי' אוכלין שתה הי' איוב את פידיו ויקלְל את יומתו ומניין שלא התיימני ויאמר י'ויען בלבד השוויה ויאמ' חבוי ויאמר, טרhn הבהיר אחד אחר אשר נכו שנוול הימנו בחכמה ואיןו נכו שואל בעניין. (פס) זה יהדה שאמר י'או רבנן אל אביו את שני בני חמי אותו ערד שתתישב דעתו נבנש ומצאן צ'

בְּזַהֲרָנִי נולס. לפון גומלי קליס פלא גנמלי
וּקְנָעֵן מליט כהקד"א טהמל לו מפה
כארטוגרפיה כי הופיע עמק. ועל כתניות כטוליך

תורה א/or ט בפומ' יז : נ צ טז : ט טט : ע טט ר : ט טט ק נמליטים יט : ר טט : ש טט גג : ת טט : ו צט (כ'ז) : ז טט ז וטו : ח טט יט וקס : ט טט יהל' : י צט (גג) : ב נמליטים מג : ל צט צט :

או) קו' (כיב ז'נ') מציין דבר נקודות יסוד מה חלום טה' ל' וכ'ונתא :

כל מתחם. אין גזירות: על כל אזור נקבעו ימינו: וולומל על רוחן להזון וזה יתקב. כטבלים כמנחה לטמי חמל לטמאיו כי יגעך
ונז' ויחמך לענדך ליטך ונו' פילץ" על להזון כהצון ועל חמוץ מהלום צבאלם למי מהה לענדך ליטך מהי מלה נפיך טחה טיה פלמה
ונז': יайл או סרכ. לא יסתה לכוון כו' מכם יונך גללה וו' רנקס כדרלי ויהמeli כט מי הות וגנו' טיט ניט הנייך ונו' וטהמאל חלו' כט נטולן ונו' נס
חובם נאנו' וברצאי רצונתו מל רוחנו בטלנות וועל שפכונו לחכונו: ועל מה צלע טמצע חומל לא טמפה חיל חיק לא'ן. כטבלים מכם ישבך כטנום לא פע'

ושלא ליטול נט כחלה. ט"ז יומן למא
נסמכל פרשת חלה לפרק ע"ה
לומר לך בכל חמניות מנות מלא כליו
כט ע"ה וכל כתכטל מנות חלה כטיל
קיות ע"ה. ח"ר הלוור כי צער השם ווּנְכָה
עד כה להס מי גרס לו זיכרל נלה
וונכ ע"ז טהיל מה כהרה טהיר מתוואר
(ויק"ר פט"ז):

שידיע באיזה עניין הם עסוקים ואם עשה כן על זה נאמר
שבעה רבריס בנוולס^א : (ענמ נ) אמר ליה רבי חייא
ירב בר פחתה לא אמיינא לך כי קאי רבי בהא מסכתא
לא חשיליה בפסכתא אתניתי דילמא לאו ארעתה
ראי לאו דרבי נברא רבה הוא כסתותה רמשני לך
שניא דלאו שניא הוא השתה מידה שפיר משני לך :
אומר על ראשן ראשן . (פס) זה יעקב ויש אומרים
זו שרה ועל אחרין^ב אחרין אלו אנשי תין :
על מה שלא שמע אומר לא שטעתו . (ימצלי מנינה
בג')

מתקופת שעון אונסקו. ערך כוחם של מילון וטיטם
בלוט וכאה רחל נטו נלה טס הולן וטיטם
חניד נך פי מהמתן ליה יונתל מוש : פיטם
לי . חנוך עטלי פליי טיטה סייחוכ לי
חינהה חדד טל כטה לכנד מומי גנד כטט
טהזיה למלניפט ליה אל : טלוטנו . כויה וכלי טוח
ליויה נטע סייח נו לאטט כהיל חי כטנמי
טס : פד טאגה מנימ טאנטנו . כלותם טהני
טפן נו יקיאט פד טיחווע לאטט ולט יונתל : סכין
קנק ליה , ליי טיטה לנדי היליטיגע :

ס'ה) רבי חייא בר בא אתה לנבי רבך אלעוזו אל' זוניס לה לרבי יהודה נשיא דכתיב לי תדרא איתרא דאייך ניפק לשפטתך לאירוע בריתא, גישתו וכותב ליה הרוי שלחן אליכם אדם גרוול שלוחנו וכיוצא בת עדר שהוא מניע אצלך. יבוי חוקיה רבי דוסחה רבי אבא בר זמיינא ומפטו בה משטיה דר' הווי סבא הבן כתוב ליה הרוי שלחן לכט אדם גרוול ומהו גדרתו שאינו בוש לומר לא שטעה: (נכחות ט') חניא ר' אליעזר עומר האומר דבר שלא שמע טפי רבו ערס לשכינה שתסתלק סייראלין: (ט' ט') והיינו דאבר טר לומר לשונך לומר אני יודע שטמא תחברה ותאחו: וטודה על האמתן. (הדר' ג' ט') זה טעה שנאמר יוזאמר ה' אליו הוטיבו את אשר דברו וכן הקב"ה הורה על האמת שנאמר יון בנות גלעד חוברות: (זמיס קה) יושמע טשה וייטב בעינו. הודה לא בוועט טשה לאמר לא שמעתי אלא אמר שטעתי ושכחתי: (ויק"ל ט' ג') הוציא כrho בכל הטענה ואמר אני טעתית את ההלכה אהרין אחוי בא ולימוד לי: מהתני' ח' שבעה פיני פורעניות באין לעולם על שבעה גופי עבירה אקצתון מעשרין ומקצתן אין טעשרה רעב של בצדות בא מקצתן רעבים ומקצתן שביעים נטז שלא לעשר רעב של טהונה ושל בצורת בא ושל לא ליטול את התחלה רעב של כליה בא. דבר בא לעולם על מיחות האמורות בחוריה שלא נפטרו לבית דין ועל פירות שביעית הרבה באח לעולם על עוני הרין ועל עוזה הרין ועל המורדים בחוריה שלא כהלהה: גרשוי (ט' ג') בעין ביטול הרומות ומעשרות שטמים גענדים טלהורייד פל ופטר היוקר הוה והשקר אבד ובני ארם דעתן אחר פרנסתן ו אין מניעים שנאמר 'יצה נם חום יגלו טימי שלג שאל חטא'. טאי טשטי' חניא ר' ישמעאל בשבייל דברים שצוויתי אחכם ביחסות התחפה ולא עשיהם יגלו מכם טימי טרפ בבייתי ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את כל המעשר אל בית הארץ ויהי שלג בימות הנשטים. ואםUCHנני תברך שנאמר 'הביאו את כל המעשר השטמים והריוקוי לבם ברכה עד בלי די', טאי עד בלי די אמר רטי בר רבי אמר רב עד שיבלו שפחותיכם מלודר די: (קענית ז') אמר רב חפרא אין הנשטים גענדים אלא בשבייל בטל תרומות ומעשרות שנאמר צביה נם חום יגלו טימי שלג. טאי טשטי' חניא ר' ישמעאל דברים שצוויתי אחכם ביחסות התחפה גטהרוי טפנוי מה באין וועות לעולם אל בען חרומות ומעשרות כתוב אחר אומר יצחיר עני ה' אליזך בה וכותב אחד אומר ?המabit לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו הא כיצד יתקיימו שני בתוכים הללו בשעה סייראל עוזן רצונו של מקומ ומוסיאות מעשרות כתיקנן כתיקנן תפיד עני ה' אלהיך בה טרשת השנה ועוד אחרית שנה ואני נוקת כלום בשעה שאין ישראל עוזן רצונו של מקום ואני מוציאין מעשרות כתיקנן הסבית לארץ ותרעד: (נכחות ט') אמר ר' יותנן בו' כל צוויי לו' תרומות ומעשרות ואני נהנו לבחו ט' סוף שנוצר לכהן בו' (לעיל פ' ג' מ' ג'):

מַתְגָּנִי רעב טל נולדה. כנומות מומפesis
ומתוך כך שפער מתייך: רעב טל
מכומך. מפה כגייסות חיין יטולן נחסוף
כתטהה: רעב טל כליה. הפתה ככזאל והלץ
כנוחה: טלה גמסלו נבד. טלה עזנו כהן
דין טולא: ועל פילות עניות. טנטיס כהן
סלאה. ומן טכני נון קוזחת בגדיית:
פטו סדין. טוועס לטיק כדין טופה ומפעכין
וחין טמקין מהו: פום הדין. נאמה הט
כתיב ולחיב מה זוכלי: ועל גמוריים כסולא
טהה ככלכת. נחטא הט כמותר ולכטיל הט
כהפל: קפמייס מעגלייס. ומוחך טלק גומיס
פיוק האוס: וכטכל חדכ. פכל רום: לי'
דריש לטון זיוו דנלייס פלויטי מהכם נימוט'
כחמה תלומות ומעלות יונאל מככ מימי טגע:
הט סטפל: גען תלומות ומעלות. סטומלייס
טל האבן לטיק מלעומת כלץ וכדטוק דפסוק
אחד הוועל עלי כ' האליק נא לטובס וכחט
כחיכ טאטל מניך נא לרעדט כלץ טלה כהן
טוי: גומטנס. גלוירט יין וגטן ומוחך כהן
בעה מהליה כטפליס פמוולין. צויקל: כחלס.
גשן חלה: וכפקדי. כהו ולה נפקד ממטו
הייך הטעמיך מה מה טפליס פלנטטס כהיכ:
לייך גס הום יונאל מיימי טגן. כטלייס גס מוש
נעליס מיטום האנג' טליין יודין מפל כמטפנן
צידות טטהול מסלו: ולה יסיה מכל. וסמייך
לייך וטבדטס: טיעו. טמלתין סדיינין לדוט
ונט לאטס צמים מהה ליהר טטונרל להס מטסין
להטו: שום טליין. טמשומיס הוטו מזידין:
קלקל סדין. טלה קיו מפונין כדין לטיין כל
גאנן וטקלקל מהליו: מהרכ וצזה לנס. דקסיט
נקס כלייט ולהן נלייט להלט טולס דכחיכ להס
לה נגייחו יומס וליילס מהקוט במאיס וטרכן לה
טמחי. וכחיכ וגניתה גו יומס וליילס. וכקעיג
הרכ וועל ידי הריכ לשיעט מפלמת נילוי מלחה
כגניך נלה וכחיכ וטלחמי דנכ נטוככס הרכ
דנכ וטפיג גס נאנגי לכס מפה למיס סר
געלת וכמיג נטוף כל הגאלט יונן וגיינ
גמאנטס מהסנו kali טיעו וקלוקול ושווות נכלל
טלאה

של שביעית כו' (לעיל ס"ד פ"ז): חרב באה לעתים על עמי הארץ מ- : רענן (ס"ה) בלאן עט' ז' עשות הדין וקלוקול הודהה תרע וביה רבה ובר ומצוות בא ובני אדם אוכליין אינן גבאי עלייכם חרב נקמת נקם ברית וכחיב יבשבי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים וגוי'. ואן גיטם וליליה גוי'. וכחיב יין ובין במשפטם פאטו : (מלתת מספדים פ"ה) כבר היה רבי ישמעאל רבבי ישמעאל רבוי והוא שאיןי יודע על מה אני נזהג, איל ר' ישמעאל לדיש טיסך בא אדים שותה טסך וגעל סניאל או עוטף טליתך ואכראה תורה אם ענה תענה אחד עני טרובה ואחד עץ דת אמר נאכדר כאן חורין אף ונאמר להלן חורין אף יותרת אף ח' בכם מה להלן עצדרת

תורה אוד ט דניאס ימ : ב נמדצ' נג : ט ווילג ' : ע לווינ' כד : ט פולניינ' גג : ט דניאס ימ :
א אקדע' כו : ב טס : ג וילמייס נג : ד ווילג' כו : ח טס : ו דניאס ימ :
ו זולטן גפלט : יונגן' כו . וטי' (פיגלט' נב) מסק' תקן ליטאלן נכוות טז'ו : וזונשין גפען כלכוה צה נחנ'ג : ב] טי' (סוכס כו) מהל' כ' מיש' גג למלאך דנד' צ'ג'
ט' (חולין ו') חס יוזט פלמיז' נבדנו שודט נכחדיל לו טעם יטולן וויל' נג'ו גג יטולן גו . וטי' (כט' קיט') נגוט קנטהט' מקטלווט' כו' צלט' טפס דנלו שוכ'ו פאנ' יווצ'

ב ע ש ר ד

פרק חמישית

אברהם

כמילייל יולו וג'ילט נאכטן ועטמו : פלט
ולכמתות יטול : היוניד כנטולס . ומחלב יאנט
נכשוויז כדיעין . דמאנץ פקט נטלי האנט
וונטילטור ונטילט להארום לאנזור ומוחץ קי
לטקלנו המנטיס וליזן פקן חין לסנק"ס מתק

בשלהמו והין טולש טח ט : מזילו מלוי .
כדייניכס מילויו פרקמיטה צלפס על נמלן ניסיס
טיזולדעיס נקייב ספונס פיתחכלו הדיעיס על
ידים : לט ליט ריבב בטייו יטה . טהויה
טמסאיין מכניילו לא פESIS מפי פונס טעפה לא
טינו ייל ממעט : טפליס כונבטו . טהין לחמת
נדזוליס מל האקטייס ויהין ניכר אין נזוק לטפל :
ומלכווח . מלכות טל יטראל : היל וועויל .
טנאלאט ומטעו למ : כסילט . לטון דיל טהו
טלאמו ימיו כלומל פלמיז טהו מלמו ימיו רביש
חלליו : עליים . נאתחטמייס ומחליטיס
מוחלפקיס להוות כווניס חט דוין : וועלמייס .
טאן וטנס שמיו : ועד כמא . טוי להו
טנורלה : מעד הרכזיש טנה . מטהן גוד : וויל
טנה חולין . וכל ימיו לא הייל הרכזיש טהו
גנט'ק דליך : קחס נזון . טהין כשייז גדוּת גזע :
טראנגבי' טצעט צויה . לטנלה טהו לטנער :
מלל אטס . כטונל פנינה נסיליכייל
heid למא . חי נמי בכם חדס כויליס ולטדיין
טמפניו : ומלו נזםפת כהילן . שאהורטיס
ווארטיש נטניטים : נטעי מעעל מיי טכטלייט .
טמקס מעסיל טל נטפליטיס נטאל טnis טל
טטא . נטליית וכטסית מפליסין מסטול עני :
ול מקטן : עלייס . לקט טכחם וטלה פלט
טשלעת : פטנעה צויה . כל הנטטה טט פידוע
גען על ליט טהה טהה : טנוועה טקל . טהין
דלווחו טבל וטלהין טקל לטנער : ודרכיס .
טחוממיין מהן טוגר : היל נאלת . ויך
טטטטטה בון גויל וטיאן טקל וטהיג נטטיכת
תקיק וטהלה וכטנט וכטול טטס כתין הילול
טליי' מבעעה : חטל אטס . מודס גדוּת
טבי חדס למדין כימט ווילו נהי נטטיזו
וילו טקניטס מואזלייס כהוירה על ידו ווומלייט
טט מאיין בלהין ממיס נטולס וכטלאות וטמאנט הנטס
טטחעל וטטס דטנוו חולין : יהא . זונעל
טטמיט : דטהטט טט טט מкус דיאג . נטהטלה
טט טיטה כעוני כדיגל טטס לא טה כהויל
טט טה וטהו שוד טטה ככט : וטליי' מוי
טטגע נטהט . טליי לאו הטע כויל : כמי
טטגע נטהט . דהה טונגט טהו :

מלךותא אולא וגולה : ועל המורים בהוראה שלא כהלהה. (טוטט כנ) אמר אבא אמר רב נוגא אמר רב מאי דכתיב כי רבים חללים הפלילה ועוצמים כל הרוגיה. כי רבים חללים הפלילה תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה. ועוצמים כל הרוגיה זה תלמיד שהגיע להוראה ואין טורח עד בטה. אמר יירא עד ארבעין שניין וזה רבא אומר הום בישון: (סידרין ז) אמר יונתן כי כל דין שאינו דין דיןapat לאבותו גורם לשכינה שתסתלק מישראל כי' (עמיל פ"ה פ"ח):

אלילום ועל גלי ערים ועל שבעת שוא ועל חלות השם. נלוות בא לעולם על עבירות ריקם הרבר מחרבה ברבייה ובצבייה ובמצויא שבבייה ובמצויא ה苍ג שבעל שנה ושנה רבבייה טפנִי טען עני שבשלישיות שבבייה טפנִי מעשן עני שבשניות ובמצויא שבבייה שנה ושנה טפנִי גול טהנות עניות : גראס'י (טנס'ן) בענין שבועות שוא ושבועות שקד וחלול כליה ובני אוד טחטטען והדרכים טוחטטען טנאט' זאמ באלה לא חומרו לי. אל תקרי את חיית השרה ווי. ובתיב שבועות שקר יולא השבעו בעמי לשקר וחלلت את שם אלדאר קדרש ובחולול שבות כתיב ימחלת טות יומת ויליף חולול חולול שבועות שקר : (ニイツン ル) אמר שני בצוות שהפרקן זינר והב אצל אלטנה והניחתו בכדר של קמה ואפאהו בעט וננהנתו לעני ריערי אמרה לה דינה טס המות לאחר סכניה של אותה אשה אם נהנית טרייטץ כלום סכניה וכשפטנו חכמים בරבר אפרדו נ' טז שנסבע באמת כך רגשבע על שקד עאב'ו. אי טז שנסבע באמת בט שנסבע באמת : (טנושט ט) ח'ר שבועות הדינין אף היא בלשונתה قولנו גורען בשעה שאמר הקב'ה בסיני לא תשא את שם ה' אללה' לטעא בו' (טט'ן) :

על צנופת טה. רג' נ' חליך וליה וזה
חליך לטע מטנון זה חלך וזה חלך לא
ונצנעת סקר כרי וככמלו מודר חלולים ו
שלמר ושיק בטולס וחילו מכבול עליו טל
טהיות רנוול צנופת טום וכצנופת סקר
כרי וכ טוס קורת רום לפניו בקכ"ב
ומכל עליו טול מלכות שמיס צלימה פוי
לכם לדשעים צנוטיל מעזיכס כתוקולקليس
תביהין לח עמן לידי פסול וכווין ענויים
פ' יוס מותן תנומר כויהקה נס' פ'
גיהות וכח חל נית בגב וחל כית בגב
בצמי לסקר ולכח צחוק כיתו וכלהו וחת
טליו וחת הכניעו כויהקה להלחר וכח חל
נית בגב זה בגב דעת הכריות וחל
בגבע צמי לסקר כמשמעו. כל בעירויות
בגבורת מה פדר עליון כפרען ממנו בגפו
ומל צנופות טום נפרען ממנו בגפו ובתומו
לך תנומר וכלהו וחת טליו וחת הכניעו
ולח עוד חל סבקכ"ב מעיר עליו בעמו
תנומר וקרכתי היליכס למסט וקייחי עד
תמאל נמכתיס ובאנטיס ובגבעים לסקר
ובטעסקי זכר. זכיר הלמגה ויתוס וג'ו'
ומומר והנמי כיודע ועד נס' פ' וכל
ברגיל צנופת טום וסקר חיינו נוחל חז
חו מוכ'ב וכל מי שהינו רגיל צנופת טום
וסקר כרי כוֹן נוחל חז קי במא"ב
(הגדה"ר פב') :

הה"ד ונטנעת כי כ' כהמת כמאפט
ונגדקה גמר לאס כקכ"ה לישרhol
לו כי סנוורים בגוון לבן לאנטנעת כסמי
הפיול נגמת הין מהה רשלוי לאנטנעת כסמי
הה"ב יכו נך כל כמדות יהלו מה כ'
ה לסיד חיריה טהרה כהוון שנדרשו ירהי
הלויס הנרכס היוג ויוסף הנרכס דCKER
כ' עתך ודעתו כי ירהי הלהויס היוג
דכתייך הי' חס ויאר וירהי הלויס יוסף
נדקיכ' הין כהלויס הני וריה כי הין כ'
הלויס חיריה ורתו תוננו חס מטה מפנס
עטחן לתרה ולעסוק נמנת ורין נך
עוזב החרת לך גמר ורתו תוננו וגנו
תדקוק וכי יכול אדם לידק בסביבה והלך
בנור גמר כי כ' הליין מה טוילך קות
הן לומר לך כל המשיח נכו להלמי מכם
תקוריה וצונא וטסה פרקמטיים ומגןנו
תנכסי זכו טנמר עליו זכו תרכז חס וט
נק' כל כמדות יהלו מהה רשלוי לאנטנעת
חס להו הין מהה רשלוי לאנטנעת מעשה
יונקי חמץ דבריו לו צנו הלויס עירות
כוויס נדרכו על טנעת מהה כי' גמר
ודם לחניו בטוען טני גולך ווילך לך
כך נמוקס פלוני וטפשך לך וכך נמוקס
פלוני וכי' כוילין ומקיימין טוטען ונמרטו
וכ ננטנעת כהמת לך ננטנעת על כזker
טמ"כ'(גמ"ר סכ"ג)

٦

...**וְעַזְבֵּן**, שאמור הכהנה בפסנוי ע"א תSEA את שם ה' אליהך למשא כו' (כט'ב) ; וועל'

ללא סליחה כמרכזה נושא ומרכז לטעון
ה מ"ת נושא וכל מה שיש לנו חלול בסיס
הלוועור טול حق ר"מ וחיק. לחייב ר"מ
טהר לטהרה שלם לנו נעה מינוח טהור
למכדיקה; ה"ל מהו דין דכתיב טפיס שהלכו
מהחך טהר ודבר כובarak ממי ריש
ושודר הטתן לי שעריפני לשם חוקי פן
הצנע וכחטאנו וטהרתי מי ט' וכן חורש
ונגעתי וחתמתי בס הטקי טויה מכון קפה
ברחצוגה זו כטניא חמץ לו מתינו טיקת
סקנ"ל על ט"ה ולט ויקר על חילול בסיס
ומניין טוiker скג"ס על ט"ה טגמול
והקם נית ישוחל בס חמץ ט' הטרים מיט
גלוונו לטו מעוזו וכחיך וחת בס קדשי לה
חכללו שוד (ויק"ר סכ"נ):

על חלול הטען. טעם טען
וכחוטה כוור וכגלי ומו^ר
בעוטו (טירץ פל"ט): רבי
טהול טת ר"מ וומפער כן ריבנִין
וין וכן ספקם לסתע סקופטז
ט ענייה טען לה נאה קקנ"ה:
אבוע סול מומל טלני גזין ולמד
על חלול השם". (זמל ט)
שאל רבי מתייא בן חזקיה
את ראב"ע ברומי שבעת ארבע חילוקי כטרה שהיה
ישמעאל חורש אל שלשה הון ותשובה עם כל אחד
אחד כו' (למייל פ"ד מ"ה): אבל מי שיש חלול השם בירוי
בוח לא בתשובה לתריות ולא ביהוב"פ לבפר לא
כיטוריין למתק אלא כלן תולין וטיטה טריקת שנאמר
ונגלה באוני ה' צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד
חטותן וגוו'. היכי דמי חלול השם? אמר רב כנוך אני
שקיים בשרא מכבי טבחא ולאלתר לא יהיבנא דמי,
וממר אבוי והני מיל' באטריא דלא הצעי אבל באטריא

היב זה לא ליה הוה והוא קדשו איה וקדשנו איה ועבדו להו תושבנה. רבי יוחנן אמר כנ"א
יאולינה ארבע אמות ולא הפלין ולא תורה. רב יצחק בן ר' ינאי אמר כל שחייב בונין
צמונו הוה ייחי דמי אמר רב נחמן בר יצחק כנ"ן ראמרי אינשי שרא לה טריה לפלא. אבוי
אמר בדרתני זאהבת את ה' אלהיך שידא שם שיטים טהרה על יתקדש על עצמו כנ"ח
לא נתנה התורה אלא על סנת לקדש שמו הנורל בכאן אמרו ירחיק אדם את עצמו כנ"ח
donegal בין טן ישראל ואם הוא נשבע לעוב"ם לסקוף הוא נשבע לישראל ואם הוא טבחת לעוב"ם
ונגב טן ישראל ואם הוא נשבע לעוב"ם לסקוף הוא נשבע לישראל ואם הוא טבחת לעוב"ם
לסקוף הוא מכתש לישראל ואם הוא שופך דמים לעוב"ם לסקוף הוא שופך דמים לישראל: לא
נתנה התורה אלא לקדש שמו הנורל שנאמר ישבתי בהם זאת ושלתתי מטה פליטיך טהו
אומר בפסוק הענין והגינו את כבוי בנים: (יוסטמי נ"מ ס"ג) שמעון בן שטח הוו עסיק בהדא
ביזיגנא אטראן ליה הלטדי רבי ארפי טיר ואנן ובנין לך חדא חבר ולית את לעי כנין אולן
ובנין ליה חדא חמץ טירקי ותלי בית חדא טרגלי אהון לנביות אמרין ליה טן כחן ליה את
אודיך לעי טובן אמר לנו למה אמרין ליה ובנין לך חדא חמץ טירקי ותלי בית חדא טרגלי
אמר לנו יידע בה טרא אמרין ליה לא אמר לנו אחיל חור ליה בו' כה אהון סברין שבומו בן
שטע כרבנן הוות בעי היה שמעון בן שטח שמע ברכ אליהו ריזוזאי סאנר כל ההז עטמא.
ר' שטואל בר פומרטוי סלק לרוט אובדאת טכטה דילניא דירוה ואשכחיה אפה'ת כרו בטריניה
מאן דפחו לה בנו תלתין יומין יסב אבן ואבן בתה-תלהן יומין איטרים רישיה לא חורייה גו
תלהן יומין בתה-תלהן יומין חורייה אמרת ליה אין אמרה לה לאן אמרה לה ולא
שטעת קלא הכרתוא אמר ליה אין אל' ומזה אמר לך פאן דפחו לה טה תלתין יומין יסב
תירטן בגז דחלחיך עבדית אל' דחלחיה דרחתמן, אמרת ליה ברכ אליהו ריזוזאי:
(יוסטמי פ"ג) א"ר יודא בר פוי חילול השם קשה סבולם הה"ד 'ואתם בית ישראל בה אמר ה' אל' דלא
ישראל איש גלויז לטו עבדיו ואת שם קדשי לא תחללו וגנו': (תניא פ"ג) וזה אמר רבי אלעאי
חוקן אם רואה אדם שיוציאו מתנבר עליו בכל יום ילק למקום שאין מבירין אותו וילבש שחורים
ויתכסה שחורים יעשה מה שלבו חפש אל' יהלל ש"ש בפרהסיא לא קשיא הא רמציע כייף
ליצירה הא דלא מציע כייף ליצירה. תניא ר' יודה אמר משום ר' אלעאי נוח לו לאדם שעיבור
עבדיה בסתר ולא יהלל ש"ש בפרהסיא שנאמר 'ואתם בית ישראל כה אמר ה' איש גלויז
לכו עבדו ואחר 'אם אינכם שומעים אליו' ואת שם קדשי לא תחללו: גלויז בא לעולם בו'.
(מדליין פ"ה) על ע"א שנאמר 'והשמדתי את בנותיכם אמר הקב"ה האיל' ואותם רוצים בע"א
אף אני מגלת אתכם בסקום שיתש שם ע"א לך נאמר והשמדתי את בנותיכם. על גלויז עריות
כיז' אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי כל זמן שישראל טרוצים בעירות שכינה מסתלקת טבינה
שנאמר טולא יראה בר ערות דבר ושב מאזריך: (מנת נז) בעז שפיכות דמים בית החקTES
חדר ושכינה מסתלקת טישראל שנאמר 'ולא תחנטו ונו' ולא חטמא את אדמץ אשר אתה
ישבם בה אשר אני שוכן בחוכה תא אם אתם מטמאין-אותה אינכם ישבם בה ואין שוכן
בחוכה. בעז גלויז עריות וע"א והשמדת שמיינן ווילות גלויז בא לעולם ומגליין אויהם ובאין
אתרים יוישבן בטקומן שנאמר יכ"ז את כל החועבות האל' עשו אנשי הארץ וגעו'. וכחיב
וחתטא הארץ ואפקד עתגה עליה וגנו'. וכחיב טולא תקיא הארץ אתכם בטמאם אותה וכע"א
ישיכותי את מקדשיכם וגנו' ואהכם אוריה בנים ובשפטין ובציבור כתיב 'או תרצה הארץ את
אויביכם וגנו' ובתיב כל ימי השבאות: (יומול כ) מקדש ראשון ספנוי מה הרב טבני שהיה
שכינה קצץ וזה מהשגרה עליו שע רועיס באחד. והסביר צורה כהחכנס טולא בר נחמני
מר מאן דכתיב ביה 'כונס בנד מי חיים תעשה לו מסכה צורה'. נ"ע רכתיב צו אמר ה' יען כי
יען כי גבשו בנות ציון שהו טהרכות אוובה באז' קצורה. ותלבנה נבויות גראן שהו מהלכות
zion כוחלא עגינהן, הלא וטפוף תלכנה שהו מהלכות עקב הצד. וברגלאן תעבנה אמר ר'
 יצחק

חרורה אוד ר יטמש ס : א דניחס ז : ו יטמש כו : *ויחקנְגָל כ : ח ויקנְגָל כו : ט דנְקִיס כנ : י נמדנְג ל : ב יוקנו יט : ל טפ : ט טפ : ב טפ : ס טפ ; ע וטפיס סמ : ט קפלוט נג : צ יטמְעַט ג :

ב ע ש ר ה

פרק חמישי

אבות

נחת ונטס אל מותה נט מכת גרא: מ"ק דאנערת. ומה זה קאצ'ב מל כטמיס כדי ספדרו וכו' זעל יLOS נטבסט נבנה הילסט ונטהו של מלטס טמיס: **טחני** צלי צלי טך טך. חייט הויה לאטוך ואלויה צלע מהנה מוטי: יי"ל ער מה טהס. קזוג סדכל לנעה לדי מדת פדויס טמוך טכוון רגיל נך חי' גזבר אונזאי רביה וווען פלאה חברה זען וווען.

בפני נול מתנות עניות. מי עלה צמיס וידר מי טו צחפלו טולק
לצמיס וטורט בנטמיס וכט שמהלק מטשרוקיו צחפינו טיגו מזרע
טל ומעדומי צמיין מפריס מעשרוקיו צחפינו גורדי מיס וטוסף רוח ולט
וילך טל ומטר (מ' מצל' פ'') :

הנזה למכבים וגם לניטות צביז. רביעי טעון

בוגר טחנכו מכך והוות שיט המכט נס יתנס
לכוננות הפט מלילו וחוז סימס מדת פהוט טפי
מחטסיס לקלות ארנאל מניליכס וולף פיש טכימט
האלין למנתן זדים לפלקס ולול פיו האטיס
ביבלות: צלי תלך וטלך צלי טס האלין. טנאא
וימכת נטעס. זהו ישוכנע כל האלין. מבל
חווט יודע כל דכמיב וטונלו. מהטוט ימיה.

וזה לאן פס סמלין שהממל' ככל'ת מIRONICA נטענ'ה מל' סמלין חילל לין נט' חכמת להנדי'ל נספוקוין חרמוני: צלי צלק וטלך פלק. מנגנון כבוריום מנכסי' וסואת מיט' נבגש מלהת'יס': אונס'. טושטס' לפיס' מזולת פלין: איזו'ס' ייזאום. מעל' מחרז'ם: יונגה' נולת' מונצ'ר

הנודע : כמליטן. כמו כן. ווין טיפטיגן : כמליטן. כמו פמלייט נחליטן טכנית : כרולית קלת ליסטיט. משל תלוייס : היל ינאט. הילין נדכל לח מטוס נסות האלה ולח מטוס גומלה : כטוטול האלמי. כמו פמלייט נטוטול האלמי מלך רנה ליסטיט : כי סס ניטו. ציטול קומבר הצעיר נתנו איזה קומבר ציטול

מג מילא כתיג וכירט מה דלה נטה וסבב
ויש היל וסתמה ונטפ טלה וסמי' ليس
טבזטן כרמנס כי צס ניטו ובי' יודע
צס ניטו הילן הטולא מוקטום דקבר למלל
יעמיס קלי מל' מוקט טביה גאנך צס שיק
שטוח כל כל' סטמיטו וגיינט עטוו ווילן קאייטו

לאה ניסנת מפל מהתלייט : לא מטהר מהל
באה טהרתי . נפל כלהו הפלט נטהר טה
לגרון במלים טס טוכך ווילג גני טוחמל וט' ;
פלט גרגון . דיזטלי מפללי מטוס כטוףט
לאה מיתח לאה : לא טסקטט זלח ליטט .
לאה טיס טוכך לא כהוים ולא גרגון : גנט .

דרכם המוליה פלטן רלה נחכול כוית משל מהליס;
וממי ליה. נחכול הולס: מהיקולי מהיקלי
. מהככיס טס נמה פולני טונד הולס
גומולס קים זולין או ממקס: ס"ג. מנא
שלאס חדס טעת חלי פרומס להעט. מי שיט
מלוכס מושפעם למינום הווער לפוטן חלי

ויזמתה מלי טמן לך ומלהן הצל הנוציא ונקראת
ג'וזמתה כככל והוא ניליס ומהלוק וולוב וימאיה
מי כפניהם מטלו ונתן כל הפלומה טליה לטן
כמיין לזרקם בדבב כל קלייט טמן :

וּתְנִי ס"ג נח לכשומ ווות' לכליים יול' פכלו נספחו קפס לכשומ וקפס נטמת יול' ספסדו נטפלו. הדת טכועם ממאן כל דבך. ספ"ק מעאן מהר ווועדרת

אלא . ספסדו מרכינה פְּנַכְלוֹ . טְלוֹג מִשְׁנֵי
אלקלָהֶם מִלְתָלָה סְנוּחָה טִיחָה נְכֻשָּׂת עַל כָּל דְּנָר
נִבְרָא . הַכָּל אֲקָדָה לְכֻשָּׂות הַפְּנִים טִיטָּה לְמִדְשָׁה
בְּכָה שְׁאָלָה קְסָה נְגָלָתָה יְגָל הַפְּנִים הַטְּבִעָה

וועל קפה לרשת נסכלו אמלונס פסול קפה
בטעם. ולזב משפטו מתקבץ. וחיות דנרכיס
גכל. וניצלן זו נטלית לי שיקל: כמונבל
מדוחיו. טלית מדקדק למדוד מלח כנידר
כ למונלייס הומו הילל ממה מדוקץ וכול

כשה הין מuplicין כל קמנות וכמו הין
ניצין כל סטכלין מימן וכאלך : משבץין
על פצמיו . הין מדם סדין מזקוקת מהאיין
מיימן וכאלכם : עבידו לייך זודסלה .
יט על נס נזיך ומה כיל ידים כמקצת
סקליריכן

אמור לנו עביהו ליה זודרא למס' א' יחתה

ישאך מילמד שדו. מביאות פוד ואטרספון ומניות
במנעליהם ומלילכות בשוקי ירושלים כיון שמניעות אצל
ברברי ישראל בעשות בקרקע ומהיות עליהם וככניות
בhem יצר הרים הארץ. שפיכת דמים רצחיב
ונוגם דם נקי שפק מגשה הרבה מאד: ועל שמיית
הארץ. (מלדי"ג ספל"ח) פנין שנאמר יא תרצה הארץ
כל ורנו מהן כס רבי מלכממי כל
מי שצומת קלתו וסוטק וסמק נודה לתוכו
וסתוק נקלח מסיד ולוד קרלו טלמו קסיד
לפי שצומת קלתו וצחק שנגמר טרפה נטמי
כי קסיד מני (ילקוט חנליים פ' ס"ז):

את שבתוותיה אמר לך הקב"ה הוואיל ואין אתם משפטין
אוותה היא תשפט אתכם ומספר יהיחס שאי אתם משפטין אותה היא תשפט טאייה לך
נאמר אז תרצה הארץ את שבתוותיה כל ימי השמה: (סנקדיין לט) אותה הוהא תלמידא אל
רבו אבה מ"ט דשביעתא אמר ליה כו' אמר הקב"ה לישראל זרע שש והשטיטו שבע בדי
שחרעו שהארץ שלוי היא והם לא עשו כן אלא חטאו תלו: (ספרי עקן פיטkol מג') ספל לאב
ששינר את בנו לבית המשטה והוא היה ישב ומפקדו ואוכר לו אל תאבל יותר מצבר ואל תשכח

ויתר מצריך כדי שהיה נקי לבייה לא השנית הבן ההוא אבל ושתה יותר מטרנו והקאו
וטען את בני המטيبة נטלווא בידי וברגלאי ורקווא לאטר פלטראן. נבר אמר להם הקב"ה
ליישראל הבניתי אהבם לאין טובה ורחהה לאין ובת חלב ודבש לאכלה טפיה ולשבוע טבונה
ולברך שמוי עליה לא הייתה בטוכה היו בפודענות ותודה אף ה'. ד"א "וזה אף ה' בכם שומע
אני שהם כלים מן העולם ה' לעזר את השמים ונו". חטא טני פודענות הם עתדים לבוא
עליהם וכשה"א "חזי אבלה בס. חז' כלים וזה אינם בלים. וכשה"א "בלה ה' אם חמכו שאר

ונלגור חשוב איזהם אמי ה' אליהיהם איינו נובת חמץ אלא ופניות ירבב' נאלו הייל כל ציון כל העד רעה ודבר ועצירת נשכית וגולות: בארכבעה פרקים דבר מתרבה כו'. (סכלת קהופיס) ילענוי רעה ודבר ועצירת נשכית וגולות: שנאמר תרי אף חמשה סטי פורענות ה' חרב והיה רעה ודבר ועצירת נשכית וגולות: טkill מקום שנאמר תרי אף חמשה סטי פורענות ה' חרב והיה רעה ודבר ועצירת נשכית וגולות. נטциינו למדים שבל טkill מקום שנאמר תרי אף חמשה סטי פורענות ה' חרב והיה רעה ודבר ועצירת נשכית וגולות: ספה תרי אף האמור להלן תרי אף האמור בלא דבר ורעה. וספה תרי אף האמור להלן דבר ורעה אף תרי אף האמור בלא דבר ורעה. נטциינו למדים שבל טkill מקום שנאמר תרי אף חמשה סטי פורענות ה' חרב והיה רעה ודבר ועצירת נשכית וגולות. מה תרי אף האמור להלן חרב אף תרי אף האמור בלא דבר ורעה. נטциינו למדים שבל טkill מקום שנאמר תרי אף חמשה סטי פורענות ה' חרב והיה רעה. וספה תרי אף האמור להלן דבר ורעה אף תרי אף האמור בלא דבר ורעה.

אל תדכא עני בשער כי ה' יריב ויבם וקבע את קובעיהם נפש : (מל"ג פל"ח) טעה באשה אחת שהיתה יושבת בשכנת בעל השדה ויצאו שני בניו בנית ללקט ולא הניחו בעל השדה . אמן היה אוטרת מתי יבואו בני מן השדה שמא נמצא בידם כלום לאכול והם חז אומרים מתי נלך אל אבנו שמא נמצא בידה כלום לאכול היא לא מצאה בידם כלום לאכול והם לא מצאה בידה כלום לאכול ורבינו ראשיהם בין ברבי אסם ומתו שלשתן ביום אחר . אמר הקב"ח אין אתה גורת מה אלא גפניהם הטעם יתך ואו אורה מטה וגנטה זגדה ואהן גאנטן זגדה

אין אם גבען פון אַלְמָנָה נִפְשֹׁאות חַיִכְמָם אֲפָק אַנְיָא אַגְבָּה סְכָם נֶפְשָׁוְתִּיבָּם וּבְהֵאָא יַיְלָה תְּגָנָל דֵּל כִּי
דֵּל הוּא גּוֹר : מַתְנִיִּי אַרְבָּע טְרוֹת בָּאָרֶט . הַאוֹטֶר שְׁלִי שְׁלִיךְ שְׁלִיךְ זָו טְהָה בִּינּוֹנִית
וַיְשַׁט אַוְטָרִים זָו טְרוֹת טְהָוָם . שְׁלִי שְׁלִיךְ וְשְׁזָאָךְ שְׁלִי עַס הָאָרֶץ . שְׁלִי שְׁלִיךְ שְׁלִיךְ שְׁלִיךְ חַפְּדָ .
שְׁלִי שְׁלִיךְ שְׁלִיךְ רְשָׁעָ: גְּרָסִי (סְמָצִין קְפָ) חַטְרַבְּנָן אַנְשָׁי טְרוֹם כּוֹ רְעִים בְּטָפָם וְחַטְאִים
בְּטָפָןָם רְעִים בְּנוּפָם דְּכַהְיָב יָזִיךְ אַנְשָׁה דְּרַעַה הַגְּדוֹלָה הַזָּאת , וְחַטְאִים בְּמַטְמָגָם דְּכַהְיָב יְהַשְּׁפָר
לְךָ פָּנָן יְהִי דְּבָר עַם לְבָבָךְ בְּלִיעָל וְנוֹ וְהִיה בְּךְ חַמְאָ כּוֹ: שְׁלִי שְׁלִיךְ שְׁלִיךְ שְׁלִיךְ חַמְדָ .
(בְּמִתְּפָנָן ; אַמְתָּה גְּדוֹלָה וְאַמְתָּה חַמְדָה)

(גלויט י') אמר אבי וαι היטה ר' יצחן הרוצה ליהנות דינה באילישע ושהאיו רוזה ליהנות אל יהנה כשבואל הרמתי שנאכר ותשובתו רטחה כי שם ביהו. ואמר ר' יותנן שכ' מקום שהליך שם ביהו עמו: (מילס לה) אמר רבא נזול האמור בשפטואל ממה שנאכר במשה ראייז במשה בבחיב טלא חבד אחד טרם נשאתי דאפיקו בשבר ואילוنبي שפואל אפיקו ברצין לא שכו דבוחין ניאקנו לא עשפטו ולא באוכנו ולא לבקת פון אשן גאנטה. (טלאן ז) אמר ר' יותנן אל

דברי פנהם בן יאיר פיסץ לא בצע על פרומה שאינה שלו ומיום שערר על רעחו לא נהמה ססעהות אביז : (פס מה) רבוי אלעוז כי הוה טשרדי ליה מבני נשיאה מיד לא שקל וכי הוו רבומני לה אוייל אטר לא בעי טר דאייחי דכתיב ישונא מchnות יהוה, רבוי וודא כי הוו

בזה נאש אט זיין זיין טיען אט ער פער טיען, אדר אבא נמי שבואר איזוב וווען בעמטעו היה
ענגןו של עולם אדם נותן חזי פרוטה להגוני ואיזוב וווענה פשלו. אדר יווענן ערול דגעטער באיזוב
וזהар טעה שנגעטער באברהם דאללו באברהם כתיב פ' עעה זעיר כי ירא אליזס אהה וויאלו
באייזוב כתיב יאиш תם ויישר ירא אלהים וסר טיען: (סיגדין כג) אמר רב יוסף אחאב וווען
בכטונו היה ומתקוד שהיה כהנה תלמיד חכמים מנכסי כפרו לו מחצית: של' של' וועלך של'
(סיגדין פ' ג') צווע תברוניס במאושער על פטני יושב בטהרא שיטאנז זעלט בעי (וואלט בעי זעלט בעי).

יעזעבָר עַל פְשׁוּעָה רַב הַנָּא בְרִיה דְבַר יְהוָשָׁע חֶלְשׁ עַל רַב פְפָא לְשִׁוּלִי בֵית חֹזָא רַתְקִיפָ לִיה עַל כָּל פְרָחָה צְעַבְדֵין יְהוָשָׁע שְׁנָא מָר נְגַשָּׂא עַזָּן וְעוֹבֵר עַל פְשׁוּעָה לְמַיְ נְרַשָּׂא עַזָּן לְטַי

נודעה אורה ק מילוט נ כה : ר ויקרא ט : ש זמירות יה : ח דמיון נכ : א לילך נכו : ג זכריה כח : ג מלוך נז : ח קבב : ג זכריה כט : נודעה אורה ק מילוט נ כה : ר ויקרא ט : ש זמירות יה : ח דמיון נכ : א לילך נכו : ג זכריה כח : ג מלוך נז : ח קבב : ג זכריה כט :

איתמתה הוה קא מינטיפ ריב פפה למתוויה אמריו ליה מאוי חווית אפר לוז אין דבי-הוה ואמר
ללהו הקב'ה הזאליל ולא סוקים בטיילה לא תיקפי בחדיה שנאמר ימי אל כטוק נשא עון ווער
על פשע למי נשא עון לשבר על פשע. לשאריות נחלתו אשר רב אחא בר חנינה אליה וקען
ביה לשאריות נחלתו ולא לכל נחלתו לטפי עסשים עצמו בשידויים: (פעיעת כמ') טעה ברבי
אליעזר שיזד לפניו האיבה ואמר כי' ברכות ולא גענה ייד רבי עקיבא אהיזו ואמר (אביינו
מלכני לטעניך ריחם עליינו) (אביינו מלכני עשה עטנו לטען שנק) מיד גענה בסבורין העט שוה
נדחל פה יצאת בת קול ואטרח לא בפנוי שוה גהיל מוה אלא שוה סעביך על מדחיז זה
איינו מעביר על מדורתו: (ילוסלמי מופס) א'יוב איש ה'ס וירא אלהים וסר פרע אמר רבי
חוליפא קיסריא שהזה וותרן אל' רב זעיר וכאנ דלית הווא וותרן לית הווא כשר אלא שהזה
טוויה על קללותו: (נימז ז') אל' רב הונא בר נתן לרב אש' טאי רכתיב קינה וריכונת ומדעה
אל' טתוותא דאי' קחשיב אל' אטו אנא לא דענא דמתווה דאי' קא חשיב. אלא רב נבידה
בראניא אמר בה טעמא כל שיש לו קנאה על חבריו ודומס שכון עדי עד עושא לו דין אמר
ליה אלא טעה זצקלג ומרפננה ונסננה הבי נמי אל' אי הוה רב נבידה סבי ארניא הבה הזה
אמר בה טעמא רב אתה מבוי חמאי אמר בה רבי כל טי שיש לו צעקה לנימה על חברו ודומס
שוכן בסנה עושא לו דין: (גולין כ) י' אדם ובהתה תושיע ה' אמר רב יהודת אמר רב אלו בני
אדם שעטם ערומים ברכות ומשיטין עצמן כבאהה: (ג'ק ג') אמר רבי אבוחז לעלם ירא אדם
טנ' הנורדים ולא טן הרודפים שאין לך נרדף בעפות יותר מתרדים וכני יונה והכשידן הבדובב
לגביה הטובה: גnoch לבעות וקשה לרצחות רשע. (מליס ככ') א'ר שטואל בר נחמני א'ר יונתן כל
אדם שכועס כל טני ניהנס שולטן בו שנאמר "זה ה' פועל ה' לטענו" גם רשות ליום
הילדות והשחרות הבעל). ואין רעה אלא ניהנס שנאמר יונתן ה' לך שם לב רנו ובליין עיניט
רעה. ולא עוד אלא שתחנונית שלוטות בו שנאמר יונתן ה' לך שם לב רנו ובליין עיניט
דרבן נפש איזהו רב רשבלה את העיניט ובודאי את הנפש הויא אומר אלו תחנונית. אמר
רב בר הונא כל אדם שכועס אפילו שביה איניה חשבה כנגרו שנפטר רשות בעבה אטו
בל' ידרוש אין אלהים כל מוטחו. רב נתמן בר יצחק אמר בדיעו שעונתו טזובק טובייתו
שנפטר איש אף ינירה טרזן ובעל המה רב פשע: (צנת קה) הגיא ר' שטעת ב"א אמר המקרע
בבנדי' בחמתו בו' יהא בעיניך כעובד איליות בו' (נימל פ"ג מ"ל נסיקת פוב מלך הפלס מעט):
(נכחות ככ') אמר ליה אל'יו לר' יהודה לא תרתת ולא תחתא בו' (למיל פ"כ מ"י): (טפס ג') אמר
רב הסדא חוקפא בביהא כקריא לשומשמי בו': (פיג'לין קג) אמר רב פפה דיזט ראמרי אנשי
דפרע קינה כחביב ביתה: (פיג'לין סכ') א'ר אלעא בשלשה דברים אודם ניכר בכעטוכו':
מתני' יב ארבע סודות בחלמיים מהיר לשכוע ומheid לאבד יצא שברו בהאטשו. קשה
לשכוע וקשה לאבד יצא האפסדו בשכשו. מהיר לשטוע וקשה לאבד חבט.
קשה לשטוע ומheid לאבד זה חלק רע: גראמי' (מליל"ג ס"ט) לענן תלמידים דרש רבנן גמליאל
הוקן ארבעה דברים דג טהור לת סן הייחן דג מן הים בגודל. דג טפא ניצד בן עניט
שלמד טקרה וטשנה הלבות ואנרות ואין בו דינה. דג טהור כייד והבן עשידים שלמד טקרה וטשנה
ומשנה הלבות ואנרות ואין בו דעת להשיב. דג טן הים רג'ול כייד וזה תלמיד חכם שלמד
טקרה וטשנה טדרש הלכות ואנרות יש בו דעת להשיב: נתני' יג ארבע טרות בעני
צדקה הרוצה עיתן ולא יתנו אחרים עיניו רעה בשל אוצריהם. יתנו אחרים וזה לא יתן עיטה רעה
בשלו. יתנו יתנו אחרים חכיד. לא יתן ולא יתנו אחרים רשות: גראמי' (טפסתל טלה פ"ג) אמר
לייחן ונחני' לו שכל אמירה ושבר טעה אמר ליתן ולא הספיק בידו ליתן נהגין לו שבר
אמידיה בשבר טעה לא אמר ליתן אבל אמר לאothers חט גותני' לו שבר על קד שנפטר יכ'י
בגנול וזדרה הוה יבריך ה' אלהיך וגוי', לא אמר לאothers חט אבל מניח לו בדברים טובים
מפני' שנחני' לו שבר על קד שנפטר כי בגנול הדבר הוה וגוי': (כ"ג ט) אמר רבי אלעדר גהיל
המעשה יותר כן העשה שנפטר יהוה טעה הצדקה שלום ועבادة הצדקה התקט זבוח עד
עלט, אמר להו רבא לבני מתחא במטותא מנייבו עישו איזדי כי זבוי דתיהו לכט' שלבא
במלכחותא (למיל פ"ב נסיקת מלכה נפק): לא יתן ולא יתנו אחרים רשות. (טט) תניא ר' יהושע
בן קרחה אוכר כל רטעלום עינוי טן הצדקה כאילו עבר אלילום כתיב הכא 'השمر לך פון
היה דבר עם לבבך בליעל וכתיב הותם יצאו אנשים בני בלייעל מה להאן ע"א אף כאן ע"א:
מתני' יד ארבע סודות בהולכי בית המדרש הולך ואיתו עיטה שבר הליכה בידו. עיטה
וינו רולך שבר טעה בידו: הולך ועיטה חביר. לא הולך ולא עיטה
רישע: גראמי' (נכחות ז') א'ר יירא רפרקא ריהטה אמר אבי אגרא דכליה דוחבא: (היליג'
ס"ט) ארבע מדות בהולכי בית המדרש מתקרב וושב יש לו חלק. מתקרב ואינו יושב אין לו
חלק. מחרחק ווישב יש לו חלק. מתקרב ווישב ספנ' שיאמרו איש פלני מתקרב ווישב
בשביל שישטע וילמוד יש לו חלק. מתקרב ווישב ספנ' שיאמרו איש פלני מתקרב ווישב
בשביל שנחוג כבוד בט' שהוא גודל יש לו חלק. מחרחק ווישב בשביל שיאמרו איש
וישב ווישב בשביל שיאמרו איש פלני יושב ווישב ומשטש לפני חכמים זה אין לו חלק. יושב
לא הולך לא עיטה רשות. (כטוטט קיג') אמר ר' אלעדר ע"ה אתם חיים שנפטר יהומיס בלהיז
תורה הבחוב מדברנו: (למיל פ"ט מ"ז): **מתני' טנו ארבע סודות בזבבים לפני חכמים ספת
ומשפר**

פסק ל' הלאן דלועג כמאנר כלו נמתמו
וכל כמייך כשנד ע"ה : כל מיי ניכנס
בולדין צו . קאָפֶה גווט כטילו פֿאַס דען צכל
מיי טרטניאָת נויכאָס ה"ג מוחך כמעס נְהִ
ליי פֿנְילָס ומײַלָּס עלייז ניכאָס : נְכָנוֹ .
זְיִינָם כעס צטעל נְכָנוֹ יְחִיאָה קליען טְיִילָס :
טְמַכְּלָה פְּעִילָס . פְּטוֹר מְלָרִיךְ נְהִילָּוּ וְמְפָסָ
סְמִיד (טְאַלְפְּלָוָס) : נְגָנָה הַטָּ. נְמַגְּנִילָטָם כְּמָמוֹ :
לְזִין חֲלָסָכָל מְתוּמָיו . טְפְּלִינָס לְיִיטָּס מְסֻכָּטָ
כְּגַנְדוֹ : חֲזָקָה . כְּעֵס : כְּיִיחָד . טְוַלְעָמָת
צְלָטָם טְמַתְּמִין אַחֲלָלָתָן כְּדָאַעֲסָס מְהֻלִּיכָּתָן :
דְּסַכְעָט קְנִישָׁה . הַסְּדָעָט קְנִילָס טְקָס הַמְּקוֹן
וְקְמוֹנוֹ : מְלָאִיכָּבָן נְוִיָּה . כְּרוֹחוֹ טְלָבָן נְגָקָס
כְּעֵס מְהֻחָב וְלֹא מְמַחְנָס טְלָאָקָס : כְּכַטָּס ,
טְמִילָּט קְפָּדוֹ יְמָלֵל מְדָלָי :

ברתני מכיל לסתוט ומליל לנצח יהל בכלו
בכפדו. דמלחר טסוכת מה
בלוד מה כלשה יט נמה טכוול מכיל לסתוט.
למלה בטבענו גדול ממכלו : קטה לסתוט וקטה
לנצח יהל כפדו באללו. טמדה טונס טיט
זו יקירה על טמדה אנטזט האול ומה בנטם
החל בקוזי גאות זוכי וליהו מוכם . ויג'ת טהס
יט לפליט טי תלמידים ולין לט לפקן מען
מלך להחדר מסס . נקיים נקזס לחנד כל
באמיהיל לסתוטה זה הלק בע. יה טיס טיז
למפני כביה חפייה לו לסת . טהיון זה דנכל
קפלוי בנהילתו סל חדש מלך חסרון טהיס
ט מעילג נרוייזו : גן עלייס . עני בדעת : וולץ
ט דעה . להכין מה תלמידים فهو :
ברתני הילגע מධיהם נוטאי לדקה . כלמל
בנחותם כזקה ולו נוטאי לדקה
מפט לילו חילו נכו מי טהיון טוקן . וכן
בסטון נאלגי לvais כמדבב סייט נסליים
טיט סמדרלט : עינוי לישך נסל מהגיס . דיזודע
טאנזקה ממתקם וויט לווא טהלאיס יטנטטו .
ט' הילג יט מי טחים על מטען קרוביין
ויקר מעל ממוינו . וויאן סל פי טאום נוקן
טאנזקוט טקלובינו יטנו סלן יהנדו לח מושטס .
וישט למא נסל מהגיס דומיל דמעט לנזה
טאנזקוט דנסיפטם :

מְחַנֵּי גולך ומלחט שוטה. הולך לנכון
לפטע ומלחט צוונה. ולומד ולומד
מנין: שוטה ומלחט אולץ. תלמיד ובונס בנית
המדפס פגניטו: חניכתו לסתראקלו. מילג' קינטיל
בכל רגניות כליזס לממעט דילטה מפני הכס
טווח אכל האמלולא טראי כונס לחינס מגניות
לעטמיה נרשמ ולומל האטמושה להחלה זמן פיקנעל
בכל לימוד: לחנוך דיללה. פנתם שלמי ככנגן
טהכלה נחפטיס לפטעט אלומות סלנגן:
מְחַנֵּי ביזאנס נפי חכמים. לנעל כד'
מהות נטلمידיס חיילי נטמן פזילון
ונטכמה. וזה: מה מיידי נטמן סטנלה פיטלה.
ונחילת הדרן ננדק מהגנמי נזק: פפונג.
או

ח' קאנטן ג' ; ו' רומאנס ט' ; ז' ג'ט ג' ; ח' יאנטן כ

ב' עשרה

פרק חמיש

אבות

אין אפשרות קד יט מה פלטו לתוכו ומקבלי כל משל
הו ספקה : מטבח . כל טענאמיט של טו מניות
וין לו זמן : שמיכיות צוא וושילן נא . קד יט
קד סולקו : מסמלה . מושיע כל מה טענאמיט
נכש"מ . וקולם דבר כל נסלה : נסה . למחר

במוציאים כטונין ואמורין מן הרים את הרים. ווילר כקמה דדק מס הפטולת הגם וסוט כהטוב. מענין לוטו נספה דקס מלך ויולד ממנה כל לוטו כקמה דדק טאול כען עפלויס לנטס ווילר הפטולת הגם הפטוב. וכן צו שטין למנהות. כך יט מי פיט נו כח לנכל וללן פטושוי. ווקולם פטהמת מן המקל וככמל: **ARTHENI**, כל חכנה טהיר מלוק נדנער נטלא. טהיר מהקייס כשייתגמל הדר נטה טבנה לומפה מהכנה. גס פטהאנס נטלה. וכל טבנש טהירא חליה נדנער נכל היל נדנער קייס. כגון הילנה כיהיקס וגאכמיס. היל בבעל נטלא. כעס פאדנער טהו סנה לומפה הילכנה לינו נטלא. כך היל כהנס נטלא: הילנה למןן ותמל. מפל יטיא: הילנה דוד יעוגהן. לאטלייס דיזון קונס דהמאל לו יכוונן גוז להס חcis נמלך מל יטראל וטרא ליטיא נד למבהק:

ברתני כל מחלוקת טריה לפה טמיים טופה נתקיים. ככלמל טהרי בחלוקתם כלל טהור מתקיימים ולינס הונדין כחלוקתם כלל טהור טהור טהור חנוך. אף תלמידי נ"ט וכל חליני י"ט. אבל קרם ועדשו מנדו. ואפי טהרי טופה. הכלימה המתוקה ממינה. כחלוקתם מתקיימת לטהרה למס' אתחלת וטוף כחלוקתם גוונומה מהלוקט לאטיג חממת. וזה מתקיימים גמ' טהור מטהר כויכוח ימכו רח'יהם. וכשה גוונחן לרמחוקה כלל וטהור. טהלה ככ"ה. מהלוקט פולינה לט"ט מצלמת בגליה נב סיה ריקפת טבלייש וטהנת האינטראקציה זה כטוף מיט מתקיימים. כמו טמלויט כחלוקתם קלח ועדשו אתחלת וטוף כוונת קייח נקעת כבתר טבלייש וכיו ליטיך : נה נמנש וכו'. האם' טהור בಗאות גנטיבמו לבית טהור מטהר כס כ"ט טהרי גהייאר חצם מה הוא מליכס וטהנת גם נכלת ונגי עליות טבן היינו כליות ממאיס כס כדריהם בפילון מופיע ככ' נה מנש כ"ט ליטר נטיש מניש טהור לט' טכיו וולדיעיס כס הוותן כבירות מן כננות ווומכין געו טמפרטא זו מלחת ערוץ גנטיבמו נחים כס סי' טוכין : טבירות הפל על נב נה. כיו מטהילין כליכס נהו למול : נהנו הייניס. גודר טמקרים זה להז זה ולחן זה מקובל גורי זה : מה וסב נספה. כי דרכך בועל מלחות מלחתם בועל ידי טמי

וְהַגָּנִי מֵן מִסְלָה כֹּה עַל יָדוֹ . כָּלִי פָּלָג
יְסָדֶה כּוֹה נְגִיאָת וּמְלִמִּידָה גָּדוֹלָה :
זֶה מְסֻפִּיקָן נְהָיוּ לְפָצָות מְטוּזָה . טָלָב יְסָדֶה
לְזֶה כָּנִיעַ וּמְלִמִּידָה גְּנוּגָה : וּזְיכָר הַטְּזָנִיס .
עַלְמָד פּוֹרָס נְכָל יְטַלְלָן : לְדָקָה כְּ
זָהָב וּמְסֻפִּיקָן עַס יְטַלְלָן . וּמְסֻפִּיקָן טָעַס
רְלָאָל כְּטָלָלוּ כָּהּ מְטָהָרָן : הַכָּל חֲסָל וְהַכָּל
חֲסָל הַט יְטַלְלָל . מְדָלָה קְהַלָּט פָּל חֲסָלָס
כְּנָס וּמְלָאָל טָמֵא טְכָל חָלִי צִילְנָס : מֵן
זָהָב כְּה פְּזִי . סְקָנָה מְדַחָה הַט כְּעַנְילָס
לְסָלִיו טָלָב קְנָה לְיָדוֹ : סְלָה הַט מְפָזָב מְפָזָב .
וְלָדוֹ טְקָאָגָס מְוֻנָּט הַט קְחָטָה מְלָאָכָתָה :
וּזְקָנָס כְּפָז . מְלַחְיָב כְּנָסָס טְנָהָגָה פָּל

המלך טולס וכו' ». חלמה טקלה וכו' טולס

כל מוככ מות קלניים. ה' אל סקפ'א למילקנא מחש ככרעת מה יערן לכה וכות ומככת מופס כמאות וווע רנים על ווע קייר מהי מועל מהר נן זוכחט מות כל יערל לכה וכות כו' (לעיל סי' נס חנד'ה) : ובאל כמתוח מה כדרניט. ר' ס מהמר מנין זכמאניט מות גמלס יופר מן

ככורנו סקנורג כורנו נטוך^ו) ויט
ל' חלק לשח"ב וכמחטייה כורנו נטוכ^ו)
ונשח"ב טפי הוותק קדרמו ה'ת ישרמל
נולדך ותקיס בעבורך חמאליס וולדומיס
קדמו נחרב ממר הייך מרדזוף לציג הריק
חלבי ווילמר מלוי יהודס ל' טננור כי פן
נחרב מילא לקדוחך ותקיס בעורך מוהנייס
ומתויגיס. על האלה שקדמו נחרב כתיב כל
תקצצ מדורמי ל' קתקצצ מורי חכל. הלו
סקזרמו נמנירס למחטייה ה'ת ישרמל כתיב כל
וכם נעמומי ומוהמי גס דור טזיז עד עולס
(במ"ר פכ"ה) :

九

תלמיד טיפש שיזבב לפני תלמיד הכס שטע סקרא
ומשנת הלבות ואנזרות בשם שהטפיך כטיל מכאן וויצו מכאן ככזא כד הוא כל דבר ודבר
שפטילין באוני נכנים מכאן וויצוין מכאן ראשון נשפט והולך לו. למשכרת בצד זה
תלמיד ריש שיזבב לפניו חכם ושבע טקראי ומשנה טקראי ומשנה הלכות ואנזרות בשם שהמשכרת
טוצאת היין וקולטה השטרים כד הוא מוציא את הרפה וקולט את הרע. רבוי אליעזר בן יעקב
קורא אותו קרן נקוב קשתעה. קטעה בצד זה התיק עונחנן לו טרגלית וחורין ונוחנן לו פת
וירוק את המרגיות ונטל את הפת החדרין ונוחנן לו כלי חרס ודרק את הפת ונטל את התארס
לא נסاز ביזי כי אם כלי חרס בלבד: (פסלי יעקב פמ"ח) ר'יש בן סנסיא אומר הרי הוא אמר
נפש שביצה הבוט נופת מה גפה זו מוציאה קמח בפני עצמו כובין בפני עצמו קיבר בפני
עצמו כד ח' ישב ופרקך דית וטשקלין איש פלוני אומר איש פלוני מתיד איש פלוני טהרה
איש פלוני טטה. ר'י אומר תלמיד שבחן יפה דוכאה לספוג שפוגן את הכל שני לו דומה
לחות יחתם חותם אלא ארבו זב שיאוחרת הין מה בבחב אשיזה לו רבוי:

מבחן מז' כל אהבה שהיא תלויה בברבר בטל דבר בטל אהבה ושאינה תלולה בברבר אינה בטלת עולם איו' היא אהבה הבלתיה בברבר זו אהבת אבן וחומר ושאינה תלולה בברבר זו אהבת דוד ויהונתן: **גרבי** (מדליק סכ"ח) תנא רבי אליו איו' היא אהבה תעודה האליה בברבר וזה אהבת יפה נפה. וכן ממקיים אברהום יצחק ויעקב שהם אויבים להקב"ה והקב"ה אוהב אותן ואת בניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות. רבש"ע גלי וידוע שאין ישראל מליין את בניהם ואין קורין ושונין ואין גנשין לבריות אלא כשביל אהבתם לאבדם שבשתים לפיכך אומר הקב"ה אפילו יעדטו כל העובי אלילים ויתנו כל כטפם זהבם וכל מהדריהם הטוביים ויאמרו תת לנו כתר בית ארן וכתר בית קדד אין אני נתן להם אפילו דבר אחד כביזה של התורה. שוב נשבע הקב"ה בכבודו הבהיר שלו שאפילו יעבדו העובדי אלילים ייבנו לי בהפט"ק יותר טכם ויאמרו תן לנו כתר בית אהרן כתר בית דוד אני נתן להם אפילו דבר כל סבירה של תורה שנאמר טמים רבים לא יוכלו לבנות את אהבה וט' אם יתנו איש את כל חותם ביתו וננו':

מִתְנֵי יַן כל מחלוקת שהוא לשם שבים סופה להתקיים ושאינה לשם שטים אין סופה להתקיים אזו היא מחלוקת שהוא לשם שטים זו מחלוקת תלול וsharp ושהינה שטם שטם זו מחלוקת קרי וכל עדתו : **גָּרְסִי** (עליכון ג') א"ר אבא אמר שטאל ג' שנים לתקלט ב"ש וב"ה ט' יצאה בת קול ואשרה אלו דברי אליהם חיים הון ט' (לעיל ס"ה מ"ה) ; ע"ט שאלו אוסרין ואלו מחרידין אלו כוסלן ואלו מכשיין לא נמנעו ב"ש מלישא בשם טב"ה ולא ב"ה פב"ש . כל הנסיבות והנסיבות שהיו אלו טהרים ואלו טמאין לא נמנעו גושן מתרות אלו ע"ג אלו למדך שהבה וריעות נהוגין וזה בויה לךים מה שנאמר 'האמת והשלום אהבו : (קידסין ל') כי דברו את אויבים בשער טאי את אויבים בשער אמר רבי חייא בר אבא אפילו האב ובנו ריב וחלמדו שעומקים בתורה בשער אחד נעשים שונים וזה וזה אינם זים שם עדר שנעשים אהובים זה את זה שנאמר 'את והב בספה אל תרוי בסופה אלא בסופה : ישאינו לשם שטים בט'. (גנדיין ז') אמר רב כל המשפט עובר שלאו שנאמר גולא יהיה בקרח וכעדרו (לעיל ס"ה) : **מִתְנֵי יְחִי** כל הטענה את הרבה אין שטא בא על ידו וכל המחתיא את הדברים אין טפוקן בידו לעשות תשובה טנה זכה ויכת את הרבים זכות הרבים תלוי בו שטא 'צדקה ה' עשה וטפטו עם ישראל ירבעם חטא החטא את הרבים חטא הדברים תלוי בו שנאמר 'על חטאות ירבעם בן נבט אשר חטא ואשר חטא את ישראל : **גָּרְסִי** (ויל"ט) כל הטענה את הרבים אין חטא בא על ידו בא טפוא שלא דא הוא בנווגם וחטיריו בג"ע שנאמר 'כ' לא תעוזב נשוי לשאול לא הchan חסידך לראות י"ח . וכל המחתיא את הרבים אין טפוקין בידו לעשות תשובה שלא יהא הוא בגין עזת למידיו בנידוגם שנאמר 'ארט עשוק בדם נפש ער בור יטס אל יחסכו בו : (מכדיין מ') ואשירידם תשרוף ב האש א"ד ששת ומה אילנות שאק אוכליים ולא שותים ואין טריזם אמרה גדרה השחת שרוף וכלה הויאל ובא לאדם חקללה על ידים המה שמתנייס מפליו שלם חכם ליהו : ס' למ' מפוזג טפוי . למלו טאג'ס טגעם טם טמפל מלכטעל : ישחה עאב' : (ענת קמץ) א"ד יעקב בודה ربת יעקב כל שחכיזו נענש על ידו אין מבנישן אוחן

ללא סמךנו. כל מילוי נמיון ושלג נוגע ניכר לנו : מילוט. כל הפלגה למלחין נכו תפליטן נכו : למלה פלאה וכו'. חלמה מתקלה וכו' פלאה זו : לא סמכו נו.

זהה גטכה. כל טכוּגֶת נורס לט מה שקרה ומסלול ה'ת' כוכינה טנה מרובה ונכח עיגים ורחב לנכ' חותנו לא הוכל וכל נמי לא קרויס חוטנש טנלה' חטנכת כ' כל גט נכח לא ונחמר וליה תנייח פוענש היל ביך כס טקונען מועל מה קהן ומסלול ה'ת' כוכינה נך גט לא (איכילך פ' יתרו): טלמר טקנ"ט כוּג מראיק זכינתו מעל

גביי לנכ' וכוקן נחטכין עליו
כחווננה שנגמר קומנחת כ' כל גביה לב ור
לוד לה ינקה ומיין קומננה הלא ט"ז שנגמר
ולא קניון קומננה אל כוותך מכחן מתינו
שכל מי טית לו גסות כרות כהילו ועוד
עטולות פלוליות ולא שוד הלא שמעלה עליו
כחותם כהילו נכס נחכ כלנו ומקטיר עליו
קונורית לע"ג שלין קומנכה סתמוורס כלן הלא עז
ע"ג שנגמר כי מתקן כל כתוענותה מהל עז
האנטו הרין לבך נגמר קומנחת כ' כל גביה
לב ומכו יד ליל לה ינקה מלמד שליטו
ויאט דדקט זגמינות מסדים כהרכס
האנטוי שכא נבדק טמיס וחרן ועוג'ו
ושם"כ שנגמר יהלום מהרכס הלא מלך סדרס
הריומתי ידי הלא כ' הלא עליון קונה טמיס
וחרן ויט צו גסות כרות לה ינקה מדינה
כל ניכנס ד"ט יט לוד לה ינקה מלמד
שמפילו יט כו תורח ומחמס כמשה רכינו
ע"כ שקין תורה מיל ליל ויט כו נפומ
דוח לה ינקה מדינה כל נוכנס لكن כו
הוימל כי רס כ' וצפוף ירחה וגכו ממרחיק
 יודעת וכי צפוף ירחה וגכו היע רוחה הלא
תלמוד שלין משתכל בקב"כ נמי טז כו
גסות כרות כמי שלינו משתכל נחים סבון
טונת לא מכשריו שלין סוגה לו לבקב"כ
הילמה מי טית לו גסות סחים שנגמר לא
נכדר ונՃה הלאים לא תבזה לך נגמר
כי רס כ' וצפוף ירחה וגנו' ותכו וגכו
ממרחיק

ירוח נטוכה . (סוטה טו) ריש רבא בshortר שאמר אברהם יאנבי עטר ואפר זכו בניו לשתי מצות לאפר פריה ולעטר סוטה כו' : (толין פפ) אמר ר' י' משום ר' א' בר' ש כל מקומות שאתה מוציא דבריו של ר' א' בנו של ר' י' הגלילוי בגדייה עשה אונר כאפרטמנט ילא טרובכם מכל העמים חשק 'ה' בכם ונו' אל הקב'ה לישראל חזקני בכם שאפילו בשעה שניי旆 שמייע לבם גדולה אתה ממעתן עצמכם לפני נתתי גדולה לאברהם אטר לפני יאנבי עטר ואפר כו' (לעיל פ'ג): גנפ'ש שפה . (כ'ג ט) אמר רבא עטר לא פוטיה דאיוב דלא ריזיה לא ספטכל אבל אברהם אפילו בדיזיה לא ספטכל בו' (לעיל פ'ג מינ') : ושלשה דברים אמורים הוא מטלמייו של בלעם הרישע . (כמ'ל פ'ג) עין רעה רכתיב יושא בלום את עינויו וראה את ישראל שוכן שבטיו . רוח גבואה רכתיב כי פאן ה' לחתוי להלוך עטבם . נפש רחבה רכתיב כי אס יתנו ל,blk מלא ביהו כספ' ווהב . אילו היה ביקש לשכור לו חילאות להלחם בגנין ספק נזחין ספק נופלין לא רין שייחן כד' ונזח רא למדת שכך ביקש : רוח גבואה . (סוטה ז) אמר רב' חייא בר אבא א'ר יותנן כל אום שיש בו נסות הרוח לסוף נכשל באשת איש שנאמר כי אשת איש נפש יקרה הצד . אמר רבא הא נפש יקרה נפש גבואה טיבעי ליה ועוד היא הצד טיבעי ליה אלא אמר רבא כל הבא על אשת איש אפילו למד תורה רכתיב בה יקרה היא כפניהם יקרה היא טב'ג שנגנס לפני ולפניהם אפילו הוי צדתו לדינה של נידנותם . א'ר יותנן משום דברי שמעון בן יהאי כל אום שיש בו נסות הרוח בעבור אלילים כתיב הכא יהעבת ה' כל גבהת לב ובכתיב התם יולא תביא העבה אל ביהך ורבי יותנן ריזיה אמר אילו כופר בעיקר שנابر יורם לבך ושכחת את ה' אלהיך . רבי חמא בר חנינה אמר אילו בא על העריות טולם בהיב הכא יהעבת ה' כל גבהת לב ובכתיב התם כי את כל התועבות ראל עשו אנשי הארץ לעלא אמר באילו בנה בטה שנאמר יהולו לבם מן אדם אשר נשמה באפו כי בטה נחשב הוא אל תקרי בטה אלא בכה . מא י'ך ליר לא ינקה אמר רב כל הבא על אשת איש אפילו הקנדו להקב'ה שטים וארץ כabhängig דכתיב בית יתרמותי ידי אל ה' אל עליין קונה שטים וארץ לא ינקה מדינה של נידנות , קשה לה' לדבי ר' שלאל השם דידי טיבעי ליה אלא אמר רבי רבי שלאל אפילו אפילו קבל תורה במשה רכתיב בה טיטינו אש רת למ' לא ינקה מדינה של נידנות . קשה ליה לרבי יותנן הא יד ליד יר מד טיבעי ליה אלא אמר רבי יותנן אףלו עשה צדקה בסתר רכתיב יפטן בסתר יכפה אף ושחר בחיק חמתה עזה לא תקה מדינה של נידנות : (פס) אורה לה' לר' י'ר' פ'ן אמר רבא א'ר ויעדא מהכא י'שטו והאינו אל תגבחו . רב נחמן בר יצחק אמר מהכא י'ר' לבך ושכחת וכתיב יהשמד לך פ'ן תשכח א'ר אלעאי כל מקום שנאמר השמר פן ואל אין אלא לא תעשה . ורש רב עירא ומינ' אמר לה

תודה לאך קפלי טו : ר' הקלאס טו : ש' קפלי טו : ה' הקלאס טו : א' גלגוליות יד : ב' בזט ללו : ג' בסיס : ר' בסיס ים : ה' דנלייט ז' : ו' כמדרג לד : ט' טס : ח' טס : ט' קפלי ו' : י' טס ג' : ט' קפלי ט' : ט' יטשיך ג' : ט' ויקלט יט' : ט' יטשיך ג' : ט' גלגוליות יט' : ט' דמויות ג' : ק' קפלי ג' : ר' יטשיך ג' : ש' דנלייט ג' : ת' טס :

ב ע ש ר א

פרק חמישי

המתקף ידעת כי יהו"ן מלמד שמדובר במקרה כל מז' פיש נילז' גסות כרומ' מועלך גני עלו' כמוני מקהלנו נסני פעלמות שלון זנו יהו"ן הילג' מהל' בטעו"ז ומהד' נטעו"ב (חווקות דרבינו עקיבא ר' לי"ד):

ברוח בספר כן סירוג' כי רמייס לשלמה דמליך קס עלה' רפיש כל מה' וחו"ד' מני'ותה דלה' יה' לכל נמר'ה מגערת' מהפין מעקריה סיטון ומגניע' מילין מלך חוטין יה' מלכין ומלו'ין וסיטחכו' למנסנד' קורפין וסיפון ניקוד טרייפין רח'יס עינוי'ה דלה' תיחי לעניותה דס' מה' מלי'ס' עינוי'ה קדס יקר'ה לה' וט'יה' הילק'ין למלה' דה'ס' כדר' עכ' נט'ר'ן דלה' סכ'ר'ן טלפ'ה'. הילפי הילפי מל'יכין וסרפ'ה' נקס'ן נפי'ה' מזמנ'ן כמתפס'ה' וכוק'ה' מריצ'ה' מיתג'ה' כו'ום'ס עט'ף גו'ת'ה' גנ'ל'ים'ס וט'ה' לכו'ום'ס כל' יומ'יכ' נדר' למג'פ'ין צס'מ'ס מכ'ר' רומ'יכ' ומאמי' טמ'יה' מטפ'יל' למג'י'ה' ויקט'יה' מ'ה' מ'ה' וו'ה' כ'ה' נ'ה'ה' ד'ה'ט'ק'ה' מ'ה' מ'ה' ל'ה' ל'ה' ק' (לו' נ') ר'ונ'ך' ול'ה' ת'יא' ל'ר'ו'נ'ך' דט'מ'ר' נ'ו'ג'ך' ה'ט'ט'ל' וו'ה'כ' נ'פ'ך' וו'ה' ד'כ'ל' ה'ל'פ'ך' ח'ס'ך' כ'ל' י'ק'וד' נ'ג'ס' מ'ס'ך' (נ'רו'יק'ה' ד'מ'ס' כ'ל'ס' ד'ז'): נ'כ'י' ס'ר'ו' ו'מ'ט'פ'ר'י' ל'ז'ו'ן' ק'ר'ע' ו'מ'ד'נ'ר'י' נ'ג'ל'כ' ו'ח'כ'מו'ס' נ'ע'י'יכ'ס' מ'ל'יכ'ס' כ'כ'ט'ו'ב' ה'ו'מ'ר' כ'כ'ה' י'ו'ס' כ'ה'נ'ר' (מ'ס'כ'ת' ד'ר'ך' מ'ל'ץ' ר'נ'ס' פ'ג'): ע'ו'

הרוח א'פ'יל' רוח' ק'ט'ע' ע'וכ'ר'תו' שנא'ר' 'יה'ר'ש'ע'ים' כ'י'ס' נ'ג'ר'ש' כ'י' הש'בו' ב'ו' כ'מ'ה' ר'ב'יע'ו'ה' ר'ו'ח' ק'ט'ע' ע'וכ'ר'תו' א'ד'ם' ש'א'ן' ב'ו' אל'א' ר'ב'יע'ו'ה' ו'ב'ר' א'ש'י' א'מ'ר' ר'ב' ה'ל'ט'יר' ח'כ'ס' צ'ר'יך' ש'ו'ד'א' ב'ו' א'ח'ד' ט'ש'ט'ו'ה' ש'ב'ש'ב' ד'ר'ב' ד'ז'ו'ש'ע' ו'מ'ע'ט'ה' ל'יה' כ'ס'א'ט'א'ה' ל'ש'ב'ל'ח'א'. א'מ'ר' ר'ב'א' ב'ש'מ'ח'א' ט'א'ן' ד'ל'ו'ת' ב'יה'. א'מ'ר' ר'ב' נ'ח'מ'ן' ב'ר' י'צ'ק' ל'א' ט'ינ'ה' ו'ל'א' מ'ק'צ'ה' ט'ח'ו'ע'ב'ה' ה'ה', כ'ל' ג'ב'ה' ל'ב': (צ'כ') א'ס'מ'ר' ר'ב' א'ש'י' כ'ל' א'ד'ם' ש'י'ש' ב'ו' ג'ס'ו'ה' י'ל'ש'א'ת' ו'ל'ס'פ'ח'ת' ח'א'ן' ש'את' אל'א' ל'ש'ו'ן' ג'ב'ה'ו'ש'ו'ן' א'ט'ל'ש'נ'י' ב'ס'ת'ר' ר'ע'ה'ו' ו'ר'ח'ב' ל'ב'ב' א'ו'תו' ל'א' א'ו'כ'ל' ו'א'יכ'א' ד'ס'ה'נ'י' ל'ה' א'ט'פ'ר'י' ב'ב'ת'ר' ר'ע'ה'ו'. א'מ'ר' ר'ב'י' א'ל'כ'ב' נ'ב'יא' ה'ו'א' נ'ב'ו'א'ה'ו' ב'ס'ת'ל'ק'ה' ט'פ'נו' א'ס' ח'כ'ס' ה'ז'א' ח'ז' (ס'ס'ח' ט') א'מ'ר' ר'ב' י'ז'ו'ה' א'מ'ר' ר'ב' כ'ל' ה'מ'ת'י'ז'ר' א'ס' ח'כ'ס' ה'ז'א' ח'ז' ו'ק'א'מ'ר' ל'ה'ז' ה'ל'ב'ה' ז'ז' ש'ט'ע'ת'י' ו'ש'ב'ח'ת'י' ו'א'ס' נ'ב'יא' ה'ו'א' נ'ב'ו'א'ה'ו' ס'כ'ת'ל' י'ת'ר'ל'ו' פ'ר'ז'ן' ב'י'ש'ר'א'ל' ח'ד'ל'ו' ע'ד' ש'ק'מ'ת'י' ד'ב'ו'ר'ה' ש'ק'מ'ת'י' א'ס' ב'י'ש'ר'א'ל' ע'ו'ר'י' ע'ו'ר'י' ד'ב'ר'י' ש'ו'ר': (ע'ז' י'ח') א'כ'ר' ר'ב'י' א'ו'ש'ע'יא' כ'ל' ה'מ'ת'י'ז' נ'פ'ל' ל'ע' ש'מו' ע'ו'ש'ה' ב'ע'ב'ר'ת'. ז'ו'ן' ו'א'ז' ע'ב'ר'ה' אל'א' נ'י'ג'מ' ד'כ'ת'יב' י'ז'ו'ס' (ב'ג' נ') א'כ'ר' ר'ב'י' ח'י'יא' ב'ר' י'ו'ס'פ' ח'מ'ר'א' ב'ז'ו'ל'א' ד'מ'ר'יה' נ'ר'ו'ס' ש'נ'א'כ'ו' י'ז'ו'ר' ו'ל'א' י'נ'ה' א'מ'ר' ר'ב' ט'ר'י' ה'ז'י' ס'א'ן' ד'ז'ו'י'ר' א'פ'יל'ו' א'א'ינ'ש'י' ב'י'ת'יה' י'ז'ו'ר' ו'ל'א' י'נ'ה' ט'א'י' ל'א' י'נ'ה' ב'נ'ה' ש'ל'ו'. א'מ'ר' ר'ב' י'ז'ו'ה' א'מ'ר' ש'ל' ח'ח' ו'א'ינ'ו' ת'ה' א'ינ' מ'כ'נ'י'ס'ן' א'ו'תו' ב'מ'ח'ז'נ'ה'ו' ש'ל' ה'ק'ב'ה' כ'ת'יב' י'א'ל' נ'ו'ה' ק'ד'ש'ך': (ס'כ'כ' כ'פ') א'ס'מ'ר' ר'ב' ב'ש'ב'יל' א'ר'ב'ע'ה' ד'ב'ר'ו'ס' נ'כ'ט'י' ע'ל' כ'ו'ב'ש'י' ש'כ'ר' ש'כ'ו'ר' ו'ע'ל' ע'ו'נ'ק'י' ש'כ'ר' ש'כ'ו'ר' ו'ע'ל' ש'פ'ו'ר'ק'ן' ע'ל' מ'צ' ע'ל' ג'ס'ו'ת' הר'וח' ג'ס'ו'ת' הר'וח' כ'ג'נ'ד' כ'ו'ל'ן'. א'ב'ל' ב'ע'נו'ים' כ'ת'יב' י'ז'ו'נ'ו'י' כ'ע'שה' י'ד'י' ל'ה'ת'פ'א'ר' (ו'ה'ת'ע'ג'נו' ע'ל' ר'ו'ב' ש'ל'ו'ם': (ע'כ'ז' ט') א'ס'ר' ר'ש'ב'י' נ'ג'ע'ו'ס' ב'א'ים' ט') ו'ע'ל' ג'ס'ו'ה' הר'וח' ד'כ'ת'יב' י'ו'כ'ח'ז'ק'ה'ו' ג'ב'ה' ל'ב'ו' עד' ל'ו' ב'מ'ז'ה'ו': (מ'נ'ל'כ' כ'ה') א'ס'מ'ר' ר'ב' א'ש'י' ה'ז'י' ס'א'ן' ד'ז'ו'י'ר' ב'ע'ר'א' א'ס'מ'ר' ר'ב'י' ח'נ'ו'נ'א' א'ינ' ב'נ' ד'ר'ד' ב'א' ע'ד' ש'יכ'ל'ו' ג'ס'י' הר'וח' ט'ש' ס'ק'ר'ב'ך' ע'ל'ז' נ'א'ז'ך' ו'ב'ת'יב' י'ז'ה'ש'א'ר'ת'י' ב'ק'ר'ב'ך' ע'ס' ע'נ'י' ד'ל'ל'

רזהה אוד א ליווֹג כְּדָה : בְּ וַיְמִיעֵד מֶלֶךְ : גְּ וְנִילְתָּן : דְּ שְׁפִיכָּה : הְ כָּלִילָה קָלָחָה : זְ בָּבָה קָרְבָּה : חְ יְתַפְּעֵל מְהֻה : טְ מְדֻלָּה : יְ וְקָלָה יְהָדָה : כְּ וְפָצָה נְהָרָה :

לְ צְהָרָה כְּ : מְ שְׂאָמָקָה כְּ : נְסָסָה : סְזְנִיכָּה : עֲמָלָה : עֲמָלָה כְּ : טְ מְכֻוקָּה : גְּ צְמָוֹת פָּנוּ : קְ כְּפָלָה לְ : רְ וְלְגָהָה : שְׁגָפָה גְּ : חְ סָסָה :

וְ פָעָם פְּלָבָבָה דְּגָדְלָה : בְּקָכָבָה כְּוֹכָבָה עַלְפָסָה כְּדָבָר כְּחָנוֹס . וְבָזָבָבָה סְזָוָנִין גְּדוֹלָה (הַדָּס כְּ) וְהָסָבָבָה (הַקָּלָה מְדֻחָה) . וְעַיִן (הַפְּלִיטָה וְפָנָס דְּפָכוֹ פְּנִים מְהֻה לְשָׁלָס . וְפָלָל פְּרִיד גְּמִיזָה מְלֹווֹת פְּיוֹ בְּפָלָל דָוָם . וְגְמָדָה כְּלָל גְּשָׁפָקָה וְגָנוֹד :

ה' מילון רשותי לנכון גמלו לפניו המקיים מלה קרייך מדס
ה'ר יקסען אין לו הילפוד כויה דוכניין נשייה על בנטזיזיס
מן פנוי טוויך מדס נדול כויה עחן להתארית שיטעת מה
הילפוד אין חפרן פכנן ונו' (נמדדנער רנכ פ"ד):
כל כעכ"ב הונכ עלייו לנטזיזיס כמו טואם חפן נעל כנוק
דרמייא (תנד"ט רנכ פט"ז):

וחופשי כמוץ וקרן מלמד טכל מעסכ כלדייקיס כמוציאר (CMDNER רבס פלאה י) :

ענו ברכות רוחניות ובריאותם של בני-האדם. מושג זה מושג על ידי קידום שוויון זכויות בין כל תושב הארץ.

מתני' ב' יהודה בן הימא אומר הא עז נגטרין וקל
כגשך רץ כצבי וגבור בארי לעשות
רצון אביך שבשמיטים. הוא היה אומר עז פנים לנזהם
ובושט פנים לנן עדן. יהי רצון מלפניך ה' אלהינו
שתבנה עירך בטוהרה בימייך ותן חלכנו בתורהך;
גדרמי (יומלמי מקדניין פ"ג) אין לך אדם טישראל
שבזה עצמן על הפטיות יותר טודד כו'ין.
כתיב "שיד המועלות לרוזה ה' לא גבה לבי כו'" (לעיל
ס"ד מ"ג): (נכחות ד) יילרוד שטראה נפשי כי חמד אני
כו' כל מה שאני עותה אני נטלה בטעותה רבוי כו'
ולא בושתי בו' מא קראה יואדרה בעדותיך ננד טליות
ולא אבחש (לעיל פ"ג מ"ס): (נכחות סג) חניא אמר רבוי
עקבא פעם אחת נכנתה אוחר ר' לבית הכסא ולמדתי
ממנו שלשה רבראים כו' אל בן עזאי כל כך העות
פניך ברבך אל תורה היא ולמדך אני צוריך:
וקל כנשר. (זמל כה) חניא יוביום השמעתי ימולبشر
ערליהו טלמוד שכל היוטבשר למילה אלא שעוריין
טקדיטן לטוצאות שנאמר היישכם אברחים בברך אל
המקומות אשר עמד שם את פני ה': (יומלמי פקחט פלאק
כ) הני היא נקראת כת עצלים אמר ר' אבן מה אם
דבר שפטעותו לכון היא הייתה נקראת כת עצלים מי
שהוא סתעצל במצוה על אחת כמה וכמה: (נכלה קמל
כח) אמר ר' הני בר אבא אמר רבוי ירושע בן קדרה
לעוולם יקרים אדם לדברה מצוה שבשביל לילה אחת
שקדמתה בכירה לצעריה קרמלה ר' זורות לישראל
עובד ישן והדר ושלטה ואילו צעריה עד רחבעם רבראי
בגאון) ימושבהת געת בטעות רבוי ימושבהת שומר אל חבריו

ישם אמו געטה העטונית : (מליהה נא ט"ט) ושפטות את הטעות זב' יאשנ' איט' א זאקי' כן אלא ישמרת את הטעות בדרך שאין מחייבין את הטעות כך אין מחייבין את המוצה אלא אם באה מוצה לירך עשה אורה פ"ד : (פסחים כה) חניא אר"ש בוא דאה במה הביבת מוצה בשעה שהרי הקטר חלבים ואברים ופדרים כשרים כל הלילה ואין כתהנים להם עד שתחזר : (ספלט ויקלט קיט) ר"י אומר הביבת מצה בשעה ט' (גיטל פ"ג מ"נ) : (גיטות ד) חניא חכמים צשו כיון לרבייהם כדי שלא יהא אדם בא טן השודה בר' (גיטל פ"ג מ"ל) : (ינמוס נט) תננו רבנן נר שבא להתגידי בו' טודיעין אותו עונשן של מצותכו' קיבל סקבליין אותו פ"ד פ"ג טעם שחווי מצוה לא טשווין : ור' צביי . (גיטות ו) אמר רבי חלבו אמר רב הונא חזא סביה הבנבת אל יפסיע פסיעה נפה . אמר אבוי לא אמר אלא לפיק אבל למיל כל שכן דדרoitנא שנאמר הנדרה נרדפה לדעת את ה' . אמר רב ובד כי רוח החינה היה לרבן רהיטי לפרא שבתא אמרה קא מחללי שבתא ביזון רשותה להא דאכדר רבי טרפז אמר רבי יהושע בן לוי לעולם יורץ אדם לדבר מצוה ואפיקו שבת שנאמר אחריו ה' ילכו באיה ישאג אנא נמי רוח דהיתנא : וגבור כארוי . (גיטות ז) כתיב 'מצות לילה אקס להודות ל"ר כ"ר רבי יירא אמר עד מצות לילה היה מתנמנס כסום מכאן ואילך היה מתגבר כארוי וכו' (גיטל פ"ג מ"י) : בין זומא אומר איהו גבור המכובש את יצורי אר"ל לעולם ידני אדם יציר טוב על יציר הרע וכו' (גיטל ר'ט פ"ז) : (יומל עט) יאליכם אישים אקרים ונור א"ר ברכיה אלו תלמידי הכתמים שודומים לנשיים ועשה גבורה לבנותם : (גיטות לג) ח"ד ארבעה דברים צרכיהם חזוק אלו הן תורה ומעשים טובים וכו' (גיטל פ"ג מ"נ) : (פס סג) א"ר יאשיה כל המרפא עצבו בדברי תורה וכו' אמר שטואל אצלו מצה אחת וכו' (גיטל פ"ג מ"ז) : (פסחים קינ') חניא דברי אליזרו ע"פ שאמר רבי עקיבא עשה שבתק חול ואל הצטרכ לבריות אבל עשה אדם דבר טעם בחק ביתו ומאי ניהו אמר רב פפא כסא דהרטנא , כדתנן יהודה בן תימא אומר רוח עוז כנמר וכל בנשך

ט' נס' נחר כי מלחיך ומכל ציתו וחוילו כי
לנוכוג גמוכ למאי כמקוס טלה קרייך פלאט
לווי הלאפור כי דוכניין נזיה על כנפיויס
מלס נדול כי עוקן להחריס דיטטט מות
לבכן ונו' (נמדדער רנכ פ"ד):

ויקסן שזבך רצינו וחקנו של געל כניהם טליו ככחות מומר לזרע טזב מליכת ט' רמייא (תנ"ה רכח מט"ז) :

ותפקידו כמורה וכרז מלמד טכני מעסיק כלאיים כמוironik (כתדרן רכב פראט) :

תורה אורה א' פספס קיון. ב' משלו מ' : תכליטים זעפ' : ב' משלו מ' :

מתני' רף נס וכקד נס. נמלס:
דפלו נס. טככל תמלול נס: ופיינ
ט יויט טהין מותל לגטו חכם יויט הילג
ונטה טהינו למ יוס ולע לילך דהן כחיך
ואנית

וְיִשְׁנָה:
וְבָכֵא:

ונלה נס. נס עד זקס ותינך נס פערניך: ומיטה נס חוווע. כליה מוחכם למדתי מכמם יסרגל טרנ' ומלמוד חלמת יווט טהן מומל נלטוד המכמם יווט טהן נמקום פהמת לאכלי נדנדי טלה. כפפאלנו מה רצוי יוכטט מהו נלטוד חדס מה נט המכמם יווטה למץ יוס ולט לילט דהן מכין וקנית

תורה אor לינומונ; מ פאלו כו; ג קאלט ה; ס ירמיהו; ע כוכב ז; ט ומעות ג; ר לוז ככ; ש פמוס כ; ח קאלק יג;

עו' פניות לנויאס. עז' פניות לר' מומר מומר, רבי יוכטע הומר כהן סגדה, ר' מקוינט הומר מומר וכן כנדרה, מ' ט' ד' ר' יוכטע זכתיגי קטע חיש רצעט נפניאו, כיון דמעיו פניות נקרט רצעט ורצעט לנויאס, זולר' יוכטב טעכ תזונת מהי, הומר לך חיין לטעכ פניות קזונק, צוש פניות לנויאס עז' טעכ כל מוי טיעס לו נזאת פניות ליה נמארה צויל הוועג טנאמער וגנטער מלייך ירעליקו טל פניות לאטלי הטעטנו. ר' טליימער הומר מומר מהי מומר מושט זד פפס להמת פיו וקוויס יוכטס ערברו לפניות צני טיעטוקט חדיד גלאט הטעטנו וחדיד כסא הטעט רהטנו, זכ טנלאט רהטנו ר' ה' הומר מומר, רבי יוכטע זולר' יוכטב טעכ תזונת מהי מומר כהן סגדה, ר' ט' הומר מומר וכן סגדה, הומר לו מקינט חייך מלתקן לך לענור על דכרי חניך, הומר לאס. אני לאקיימנו, כלך חייל חייל סל מותכו חיינוק ומלהט טפיה יוזנט ומכרתת קטניות בטוק הומר לא כתפי גס חממר לי דנער. זה טחני הומר לך קרייני מאיגרא לחיי כטulos בכיה, ט' אל נאך זה מה טעינו, ה' אל צאנצטקי לחופשה נלה סיוחי זפירס ממני בעליך וכטלי זונטי זונטי וטערטי לחיך ו, גאנט הוקו חינוק מומר וכן סנדא, הומר גודל קוה ר' עקייכט טכטיט הטעט רנוקו צהווק טעכ הומר נרוץ זגלאט טודו לטעוכיה כהן יוסף, ורבי עקייכט מן סטורס חנוך ליה דכטוק נס' נגדו כי בניות זויס ולדו, ומן נגדו חלה ווועט טנאלמר חכנן גנדא טעכ מרעה, וווען זר כלען חלה מומר חדיד גלאט ט' גלאט רהט עזות קזיפטן כיע (כרייתם דמסכת כלכ ד'ג):

האטחנן וכאנפטען וכוהקנין זוילוונין פניות זטלוי זוועות עלייקס לכתוב הומר כי זוועות רצעטס קזנרגס וסוכן קדרוקיס ק' מאין דCKER ומירפין בגלווי ומועלוי הכרנויים ומועלוי כמחלוקט עתידין לכתוות כקרח וכטלקו ועליכס ככתוב טויתר וחקס עלייקס כלערן זוילנדו מותך קקל (מסכת ברבר לרבן טרכט בער' ז'):

אמר טפני שהיה לו בושת פנים מישעיו: יה' רצון כו' שתבנה עירך כו'. (טנת קיפ) אמר עולא לאחרבה ירושלים אלא בשבייל שלא היה להם בושת פנים זה מזה כו' (לעיל): (טוף טופח) בעקבות הטשיה חוצפה יסני כו' נערים ילובינו זקנים גדולים יעמדו מפני הקטנים בן מנבל אב בת קמה באמה כליה בחכחותה אויבי איש אנשי ביתו פניו הדור בפני הצלב הבן לא יתביסט מאבו ועל מי יש לנו להשען אלא על אבינו שבשטים: מתרני בא הוא היה אוטר בן חטש שניות למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמיש עשרה לתלמוד בן שמונה עשרה לחופה בן עשרים לרוזוף בן שלשים לכתח בן ארבעים לבינה בן חמשים לעצה בן שישים לזכנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לנגורה בן תשעים לשות בן מאה כאלו מטה עבר ובטל כן הזולם: גרשוי (פנ' קל) הניא רב"א אמר עשה עד שאתה כווצה ומצוי לך ועובד בידך ואף שלמה אמר בחכמתו "חוכר את בוראך בימי בחרותיך עד אשר לא יבאוו ימי הרעה אלו ימי חזקנה כו' (לעיל ס"ה מ"ד): (סס) הניא ר' יוכי בן קיספא אומר טבא תרי מחלת זה לה לחרדא דאולא ולא אחיא, סאי היה אמר רב חפרא ינקותא כי אתה רב דימי אמר ינקותא כלילא דוזדא סיבותא כלילא דחילפי: מתרני' כב' בן נג' בן אומך הפק בה והפוך בה

פרק חמישי

ב' עשרה

הע טויהל כסוף וככז' ומלגלוות כויה נתן לי טלה קדשו טויהל מות למכמה
וככל נכלל כדה כויה. דכתיב ונחת למדחך לנ' זומע מר לו סקנ'ל
כחכמתה שללת וליה שללה לר' טזאר וככוד. ונפסח הויניך לפינך מהכמץ וכמצע
נקון לר' ומ'יו כן גס פונדר וככסיס וככוד מתקן לר' (קכ'ר פ'ט) :

ולגיט צו יומס וליילם : כלוכן אלהיגת נמיהיט . מלכי דלירטט לגיטס קד למיאו
להיגת גליהים מלמזר הילל תלמודו וללמד ליההיס : פהיגתא . הילען : כל זונע צממתטמא
כח מוגה נבָה חמליס . טהינט מפנכליס כזט הימת הילל כיוס מנט ולמאל מעט
היל אונט זונע צממתטמא : בזון פאניך . פלאן זונדר פלאן זונדר ; פאנקיס .

עליהם וופוט שמח נקס גירע ככמץ האחים
מוליד כיוון טריהו הוחם
זוקנין וכ פס זס געלן ונחנן נטניאיך וכיס
אשפיך לאס מזונוק עד טילדו כיוון טעלו
זוקניט לזרומי טהלו טהן רבן נטלייחל חמלו
יעיכ לכתמץ כנחס מוליד ולט יכול להסינן
נקרכמו פניו פגע ט דבי ירושט ופינוי
חולנית חיל למא פניך חולנית חמלה לו טהלה
הימת נטהלהו ולט יטהלהו לכopic חמלה לו
תבה כויה חמלה לו לכתמץ נחס מוליד חמלה לו
לצבע טניש מיל מגה לר חמלה לו ככלב
חיה טמלה ומוליד לאמזיז ווס וככתמץ
טמלה וולדק לייב חודה וכתייך גורר לתקלה
אבל בככמץ וחבל חיית הסדא וככס טככמץ
תבן כקיך סבעך כך נחס גורר מן בככמץ
טבנעה כמפני דמשה סלק ולחדר לאס כתהייל
חתנית רעהו לכותל חמלה כל מה טעמלה
שגע טניש כה וו וcosaטו לי נקנה חד
(גרהדיית רבג פרט ב):

אמר רבי שמואל נר הגדה מכיר חי פוגות
כרקיע כסס טהני מכיר חולות
גארדמען, וכי טהור עליה לרקייע מלך טל
ויקו שינגע נחמתקה טל קורח למד מהוכפּ
מכ' טויט נצמאניס (מ' חכליים פ"ט) :
ומזיב וצלב נא. עונד מלוחנו יסנע לחש
דרע ר' יוכטע עונד מלחייס עד יוס
מוחנו יסנע לחש מלוחנו טל טולס כהן
(ב"ר פ"ב):

וומינה לה קאעט. מה מהנקי תורך ונגו' מהמר טלמה היילט הנקויס וגנו' מהתקה
הנקויס כיו' כתורכ בכל הנקויס הוקה מהמר כקנ"ה לישרעל ולמה תעננה כי כוות
ונגו' וככ"מ רלה חייס עס הצעה השר הנקה כל ימי חייך וכל מותך נגזר מהנקה
מה ננקתי תורך וגנו' כל מי טולב מהתקה מהנקה טולב חייך וכא"ה רלה
חיים עס הצעה השר הנקה וגנו' מהמר דוד
חני מהתקה טנזור ונקה מהן לי הליך
וכקoon וכו' דנרייס הכלך לך נגזר מה
הנקתי תורך וגנו' חני כולם למחרץ וכיהם
טמי חני יtan וכיהם עמי כסם צויתני וכיהם
עמו וקרתנו כל ימי חייכו וכתייב נטהכלך
הנקה מותך לה ננקה מלי משמי הלא
שלא ננקה לא כויה מלי מלי מלי
זמירות וככ"ה זמירות כו' לי מקוד וליה
זמירות הכלך מלון גס טימס נגזר כל
כיויס כיו' שיקתי ולך כיתך טומדך לי מל
טונהי, מהוינו רקחמני מלויניך כו' עמדך
ליוסף נניהם פראט סגן הומר לנבדו
הנמנת כו' וכיהם עמדך לדנייל נניהם טל
גנוכדנמר וכן מסה הומר ובמרחים ומיטויס
ונגו' לך נגזר מהוינו רקחמני מלויניך כי
לשלוט כו' לי מלו' לטולט כו' לי טלה
ענסקיי כספrios מהויס הלא כה וכן טלמה
הומר עזוק ספריס קרבה הון קז וחומר
דבש מלהקת וגנו' כתורכ מסולך לחנית מלחה
דבש הטע נחת לחייב רבעית מיס ינלה
כגנו' רבעית דבש מקוכבך הטע סכנת
דנרייס מהויס בפוך לך וגלו דנרי קוורט

**יכיון כהויסטרולוגין טהורומטון כטמיס טמיון
לצחותן**

ירדי רבן מא' סלטלה
מתה דברי דעתך להו
עד מתי אתה מסלט
ענין) בשיורים עלי דשא
ל עשבים ומפששים בהם
אפשרש בדברי תורה כדי
יעקב בר' חנינא לרבי בוא
לא ילו חולדה. וכרביבים
ירושדים על עשבים ומנקים
ומטמים אותם כך hei מפטם
ומשלש ומרבע :
בר hei להלל מא' דבתיב
צרייך לרשע. כי אינו חזמה
שונה מאה ואחד כי (נמל
עקב בא אומר זכר בכל יום
זאת) : (עלונין נ) אמר רב
אבן אם טושים אדם לחיז
עהז מתקיים בירוי ואם לאו
(לט) והפיך בה . (ילוטלמי
ומיטה היהתה כאניות סוחר
הורת עניות במקומן ועשירות
דבריו תורה יהיו לך מוציאין
זה בצד זה שנאמר קשרם
זה לבך ואומר קשרם על
על גרגורתיך :

בר רבי חייא בר אבא ארץ
תאנה יאלל פריה לטה
לומר לך טה תאנה זו כל
שאדם חונה בהן מוצא בתקין
כל וממן שחינוך פקשות
הן טעם כו' (לעיל ס"ה מ"ד):
וורה ותורה אור תלה הכתוב
א לפה שעה אף מצוה אינה
מס ואומר יבהתהליך תנחה
שיותה והקיצות היא השיחך
הקטינים וכן הברקנים וכן
נודמנה לו אבוקה של אור
עה וממן הלטנים ואינו יודע
טנים וערין אינו יודע באיזו
דרכים אמר רב חסדא זה
חטא, טר זטרא אמר זה
סב) תניא ר' עקיבא אומר
היו לו תלמידים בזקנותו
(קדוטין סב) תניא ר' נהורי
שנאמר עד ישבון בשינה
מנע אדם את עצמו טביה
אדם כי ימות באهل אפילו
יא בימי שמיטה עצמו עליה
נק) חנא דבי ר' ישמעאל
(עמ' ז) א"ר אושעיא
הלו נטליין בהיטת התעת
מלמיכיס כתיליס לכהן):
אותן יוכלו פירוזיתיהם בעזה
חפחים והבאת שלום בין
ורבי חייא רכפר תחומים
ן התורה וחדר אמר אפילו
כל

(עיכובין כד) א

לעג מכוון: וזה נמי סק. סמיטס זו א' ב' ב'. סאי יפ' נמשלו דבריו ר' זטן שאורם מיטבש בה מוצא בה חאים אף דברי תורה טעם: (סס) ארשביג סאי רכתי ב' זדיה יוזך בכלל ע' בו מוצא בו חלב אף דברי תורה כל זטן שאורם הגנה ובה תחוי. (כוטה כט) את זו דרש רבי טנחים ברבי יוסי המצוה בnder ואת התורה באור לומדר לך מה נר א' מנינה אלא לפ' טעה ומה אור מאיר לעולם אף תורה אויהך ונו' בהתחלהך תנחה אותו בעזה'ז' בשביב תשפט לעזה'ב', טשל לאדם שהיה מה לך באישון לילה ואפל הפתחים ומתייה רעה וטן הלפטים ואין יודע באיזו ניעול טן הקוץים וטן הברקנים וטן הפתחים וערין מט באיזו דרך מה לך, כיון שעלה עמוד השחר ניעול מהיה דרך מה לך כיון שהגיע לפרש ורכים ניעול מבולם. תלמיד חכם יום חמיה, רב נחמן בר יצחק אמר זה תלמיד חכם רסלכא ליה שמעתא אליבא דהילכתא: ולמד תורה בילוחו ולמוד תורה בוקנותו היו לו תלמידים שנאמר י' בבקר זרע את זרעך ולעיב אל תנמ' ייך ט' אומר כו' אבל תורה כו' טהנת לו אחרית ותקה בעה כו' (לעיל פ"ד מ"י): ובליה בה. (פנס פג) אמר ר' יונתן המדרש ודברי תורה ואפי' בשעת מיתה שנאמר י' בשעת מיתה היה עוסק בתורה. אר' ל אין דברי תורה שנאמר זאת התורה אדם כי יפות באهل: ומינה לא דברי תורה כו' אי אתה רשאי לפטור עצמן סרים כו' למה נמשלו דבריו תורה לשלה טשקין הלו כו' מה ש א' דברי חותה משתחוו בחיטה ודעת. (לעיל פ"ג כ'

שאין לך מידה טובה חטנה. (פרק פ"ה) אלו דבריט שוחךן קיימת לו לעולם הבא ואלו הן כבוד אב אמת לחברו ותלמור תורה בוגר כולם: (ילוטלמי טס) חד אמר אפילו כל העולם כלו אינו שות אפילו ל

סורה א' א' מצל' ג' : ב' דכ' ג' : ג' מל' ג' : ד' טמו'ת ג' : ה' מז' ג' : י' טב' ג' : ז' טז' ג' : ח' טט' ט'

כעשרה

פרק חמישי

אבות

ישו וכך למד יהוד מילוט : כל מלחמה . טפיית נמלטה חילט כנגד לפז
המולות : מרכזן . כל יהוד כי נומי רמי שקר טש : מרגנלה קבל טגיימון .
מלחמות מלחם שלין לה צומת ויה"ל טלחה ל דרכ טוה כמושפה : פולר . מין מוכנה :
לט דמך . יtan : נבככלך מגמה מוקד . ספוח דקלל וכאנכבר פטשול מלץ .
ישקב . למד פולח כביה ענבל י"ד פלא כטפלת
ההבדת גדרה י"ג בתקופה הפליגת צולגנית

כטבש כדרט ומלזיל :

מִתְגַּנֵּי ליטס הערוך חנוך. כשי רון היגען
עטמיה מוגן בלמוד כתארך ומצחית
כמלה. כך ייטה טכני מילונך: וקטל בכיר
תעלולמאנט פסימה מוכחים ענמא יומאל מן הלאך
כדי לנקל נכל כהמאנט וויאל למדע זה
טיפליעת הדר ענמו כמגומט כדי לנקל טכרי וחל:
בנילוס גז'יקס. לאטעל נן מהן: נילום כטעיס.
געילט ניכנס: טנער יכטעל די נגי מודס. לאטפער
חלקס עיי פנן פון וליילען גיאס:

סלייל פרק חמישי

דאית'ימה רב יצחק בר שפראל בר פרחא צדך מלמד חורה זכר פבגוי בית הפסדש שביל

וְאַזְדָּשָׁה וְבִזְקָק בְּ שְׁבֹוא בְּ שְׁזָר אֶל-יְהוָה זֶה עֲשֵׂה שְׁבָעָן בְּזֶה זֶה תְּפִיקָה עֲשֵׂה
וכן הייתה ברוך בן נער קיים לא הנדר עדרה ועלה. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יצחק בר שטואל בר טרא משטה זרב נחל
תלכוד תורה יותר מכבוד אב ואם טבל אותן שנים שהיה יעקב אבינו בכוח עברי לא נגעש עליהם : (זס) אמר רב יוסף נחל תלמוד
תורה יותר מהצלת נפשות וכו' : (מדלונין טג) אמר ר' שטואל בר אויא משטה זרב נחל הלמוד תורה יותר סוד קרבת חפדיין בט' (נעל
ס' מ' ג') : (פנמ' ג') וכי טוב יום בחצריך סאלף (נעיל ספ' ג') :

מתני' כג בן לא אומר לפוטם צערא אנרא: גראמי (חנינס ז) אל בר הי להלל מאי רכחיב יושבחים וראיתם וו' בין עבד
אלרים לאשר לא עבדו איננו דומה עוניה פרקו טאה פעכיהם לשוניה מאה ואחד כי (לטיל פ"ג מס' נס' ס' למדק
ועל פרכס נט' ז) פעשה בהלל הווען שהוועה מהלך בזורך ופגע בני אדם שטביין חיטין אמר להם פאה בכמה אטרו לו
בשני רינץין ופגע באחיזים אמר להם פאה בכמה אטרו לו בשלשה רינץין אטר لهم והלא ראשונים אמרו לו בבלאי
טפשאי אי ארעה יודע שלפוטם צערא אנרא: (פס פ"ג) ר' יצחקעל בר' יוסי אוטר אם למדת תורה בשעת העושר אל תשב לך בשעת
העני אם למדת תורה בשעת שביעת רעיבות אם למדת תורה בשעת הריווח אל תשב לך בשעת הזרק לפני
שטווב לו לאדם דבר אחד בצעיר טמאת בריווח: (סוטה ככ) אמר ר' יוחנן לטמיין יראת חטא טבחולה וקבול שבר טאלטנה, יראת חטא
כבחולה רובי יוחנן שמעא לדחיא בבחולה דנפלה על אפה ואטרת רבונו של עולם בריאות נן עין בריאות נידגנטם כראת רשעים בריאות
צ'יקים רדי רצון מלפניך שלא יבשלו בי' בני אדם, קובל שבר טאלטנה ודחיא ארטלחה דחויא בי כנישחה בשיבתוותה ובכל יוספא הוה
אתיא וסצלה בי סחרשא חד' יורהן, אמר לה בתוי לא בית הנחת יש בשיבתוותך. אמרה לה רבי ולא שבר פטישת יש לי:

חיבת אוד מ-אקלים ג ; ע סג ; פ-ילסטן ג ; ז פנלי ג ; ק הכליז פד ; ר מלנלי ג ;

חטיש ונסלם פרק חמיש

